

WACQ
DAI
A

Zotri obálku podľa seba a premeň ju na malý kúsok umenia.

Nadácia VÚB a jej materská VÚB banka dlhodobo podporujú umenie a kultúrne aktivity. Najznámejšou aktivitou je dnes už známa a prestížna výtvarná súťaž Mal'ba – Cena Nadácie VÚB za maliarske dielo pre mladých umelcov, organizovaná od roku 2006. Jej posláním je podporiť mladé slovenské výtvarné umenie, zveládovať a zušľachťovať médium maľby, prispieť k jeho propagácii, čo najväčšmi ho priblížiť verejnosti a pomôcť mladým umelcom etablovať sa na profesionálnej umeleckej scéne.

Súťaž je určená profesionálnym výtvarným umelcom do 35 rokov. Maliari sa do súťaže prihlásujú sami, a to s konkrétnym dielom vytvoreným v danom roku (prípadne nie starším ako tri roky). Súčasťou prihlášky je aj portfólio s ukázkami ich tvorby a profesijný životopis.

Proces posudzovania prihlásených diel, ktoré splnia štatút súťaže, prebieha v dvoch fázach. V prvom kole porotcovia posudzujú súťažné diela v digitálnej podobe. Následne každý z nich pripraví svoj návrh finálovej dvadsiatky, pričom vybraní autori získajú body podľa poradia. Po scítaní bodov od všetkých porotcov vznikne shortlist – zoznam dvadsiatich finalistov. Ich obrazy porota v druhom kole posudzuje *in situ*, teda priamo na súťažnej prehliadke. Výsledkom je rozhodnutie o troch víťazoch. Toto rozhodnutie je spoločným názorovým konsenzom odborníkov, nie matematickým výsledkom bodovania. Víťazi získavajú finančnú podporu pre svoju ďalšiu tvorbu, ktorá sa od aktuálneho 18. ročníka zvýšila na 30 tisíc eur (1. miesto – 15 000 eur, 2. miesto – 10 000 eur, 3. miesto – 5 000 eur). Mladým talentom prináša umiestnenie vo finále a na stupni víťazov prestíž a titul, ktorý im otvára dvere.

Garanciou odborného a nezávislého rozhodnutia o víťazoch je medzinárodná porota zložená z popredných európskych výtvarných umelcov, kurátorov, galeristov, výtvarných teoretikov a pedagógov. Je zvykom, že jej zloženie sa každý rok mení. Medzinárodná porota zaručuje iný, predovšetkým nezařadený pohľad na súťažné maľby a jej členovia sú zárukou nestrannosti a otvorennej diskusie. Okrem toho sa vďaka medzinárodnej porote dostáva mladá slovenská maľba do povedomia za hranicami Slovenska.

Diela finálovej dvadsiatky sú sprístupnené bezplatne aj pre širokú verejnosť na tradičnej výstave v bratislavskej galérii Nedbalka. Tri víťazné diela sa stávajú súčasťou zbierky súčasného výtvarného umenia, ktorú Nadácia VÚB dlhodobo buduje.

Súťaž Mal'ba je aktuálne jednou z najstabilnejších platform pre oceňovanie umelcov na Slovensku. Zároveň je už dobre etablovanou príležitosťou pre talentovaných mladých maliarov, ktorí môžu využiť na to, aby zabojovali o pozornosť a uznanie expertov a rástli na už začatej autorskej dráhe aj vďaka finančnej podpore. Za ostatných osemnásť rokov existencie súťaže Nadácia VÚB prerozdelila 370 tisíc eur spolu 49 maliarom, ktorých diela boli nezávisle a odborne posúdené ako víťazné. Súťaž sa stala významným impulzom pre zviditeľnenie umelcov, a to nielen tých, ktorí sa umiestnili na prvých troch priečkach, ale všetkých finalistov.

VÚB Foundation and its parent VÚB Bank have long supported art and cultural activities. Their best-known initiative, today well-known and prestigious, is the Painting Competition – VÚB Foundation Prize for a work of painting for young artists, organised from 2006. Its mission is to support young Slovak visual art, to strengthen and elevate the medium of painting, to contribute to its promotion, to bring it closer to the public to the greatest possible extent, and to help young artists establish themselves on the professional art scene.

The competition is designed for professional visual artists up to 35 years old. Painters enter themselves for the competition, with a specific work created in the given year (or alternatively, not more than 3 years old). Part of the entry is a portfolio with specimens of their work, and a professional biography.

The process of judging the submitted works which fulfil the competition's statutory requirements, proceeds in two phases. In the first round the jury members assess the competition entries in digital form. Subsequently each of them prepares a proposed group of twenty finalists, and the selected artists win points according to their suggested placing. After the points from all jurors are counted, a shortlist emerges – the list of 20 finalists. In the second round the jury judges those 20 paintings *in situ*, that is, at the exhibition venue. A decision is then made on the three winners. This decision is the consensus of views of the experts, not the mathematical result of a points system. The winners receive financial support for their further work, which as from the current 18th annual event has been raised to €30,000 (1st prize – €15,000; 2nd prize – €10,000; 3rd prize – €5,000). For young talents it brings a place in the final, and for the winners it brings prestige and a title that will open doors elsewhere.

Guaranteeing a professional and independent decision about the winners, there is an international jury composed of leading European visual artists, curators, gallerists, art theoreticians and teachers. By custom, its composition changes yearly. The international jury guarantees a different and above all unbiased view of the competition paintings, and its members guarantee impartiality and open discussion. And besides, thanks to the international jury there is an awareness of young Slovak painting beyond the borders of Slovakia.

The works of the 20 finalists are made accessible free of charge to the general public at the traditional exhibition in Bratislava's Nedbalka Street. The three winning works become part of the collection of contemporary visual art which VÚB Foundation has been building as a long-term project.

Currently, the Painting Competition is one of the most stable platforms for awards to artists in Slovakia. At the same time, it is a well-established opportunity for talented young painters, who can use this to compete for attention and recognition by experts and to achieve further growth in the careers they have already begun, with financial boosting. In the 18 years of its existence hitherto, VÚB Foundation has distributed €370,000 in total to 49 painters, whose works were independently and professionally judged as award-winners. The competition has become an important factor in giving artists visibility, and not only those in the first three placings but all of those in the finals.

Vážení priatelia,
otvárate katalóg, ktorý približuje príbehy najlepších malieb roka 2023 z ateliérov mladých slovenských umelkýň a umelcov. Súťaž Mal'ba je už súčasťou identity Nadácie VÚB. Rok čo rok potvrdzuje našu verność úsiliu, v ktorom od začiatku vidíme zmysel – podporovať najvýraznejšie talenty v ich profesionálnom rozlete a cez ich tvorbu, nastavujúcnu vždy aktuálne zrkadlo spoločnosti, kultivovať verejný priestor.

Naša Mal'ba dosiahla tento rok pomyselný vek dospelosti. Dovolím si s plnou sebareflexiou vyjadriť, že sa nám za 18 rokov podarilo vybudovať stabilnú, pravidelne očakávanú udalosť na výtvarnej scéne, ktorej prínos pocitujú nielen samotní uchádzači, ale aj etabluvaní umelci, odborníci a tiež verejnosť. Za to patrí naše podákovanie dlhorocným partnerom, odborným poradcom a spolupracovníkom a, samozrejme, aj kolegyniam z Nadácie VÚB. To, kam to táto iniciatíva dotiahla, je v prvom rade výsledkom ich práce.

Od roku 2006 sme v súťaži Mal'ba ocenili už 46 výtvarníkov a rozdelili im finančné odmeny v celkovej výške 340 tisíc eur. Vzbudzuje v nás obrovskú hrdosť, že mnogí z týchto začínajúcich ocenených autoriek a autorov dnes tvoria na európskej či dokonca svetovej úrovni a robia dobré meno nielen sebe, ale aj slovenskému umeniu. Sme radi, že na tento zoznam pribúdajú aktuálne ďalšie tri mená spomedzi nastupujúcej generácie, ktoré tak dostávajú príležitosť nasledovať svoje sny a vzory.

Vážime si, že mladým talentom prináša umiestnenie vo finále a na stupni víťazov prestíž a titul, ktorý im otvára dvere. Tento potenciál našej súťaži každročne dodávajú aj renomovaní zástupcovia európskej mal'by – vizuálni tvorcovia, kurátori, kritici a kunsthistorici, ktorí sa ako nezávislé porotcovia podpisujú pod hodnotenie a výsledný výber. Dlhodobým poslaním Mal'by je tiež poskytovať financie potrebné na pokryvanie nákladov, ktoré si cesta umeleckého napredovania vyžaduje. A práve táto podpora od 18. ročníka ešte narastla. Veríme, že to autori pocítia ako príjemnú novinku, vďaka ktorej bude celá táto naša snaha pre nich v kontexte súčasnej ekonomickej situácie ešte viac relevantná a prínosná.

Súťaž Mal'ba by nebola tým, čo ňou zamýšľame, ak by išlo len o aktivitu pre uzavreté kruhy výtvarnej brandže. Ruka v ruke s ocenením a podporou pre mladých maliarov ide vždy aj zdieľanie ich tvorby a umeleckého ducha so širokou verejnosťou. S ľuďmi, ktorí dokážu svojimi zmyslami precítiť umenie a medzi vŕstvami viditeľného obrazu a zvolenej techniky chcú objavovať jeho zamýšľaný význam a posolstvo. Tohtoročných 20 finalistov, medzi ktorími sa umiestnilo 12 nádejí domácej mal'by úplne po prvýkrát, vám má rozhodne čo ukázať a povedať. Prajeme vám ničím nerušené ponorenie sa pod povrch ich diel.

Jozef Kausich
generálny riaditeľ VÚB banky
a predseda správnej rady Nadácie VÚB

Dear friends,

you are opening a catalogue that communicates the best paintings of 2023 from the studios of young Slovak women and men. By now, the Painting Competition is part of the identity of VÚB Foundation. Year after year confirms our loyalty to an effort which from the very beginning we have thought important: to support the most impressive talents as they "spread their wings", and through their art, which always presents an up-to-date mirror to society, to cultivate the public space.

This year, our Painting has reached the imaginary age of maturity. May I say, having deeply considered this time, that during those 18 years we have managed to establish a stable, regularly expected event on the visual art scene, whose merit is appreciated not only by the actual competitors but also by established artists, experts, and the public. For this, our thanks is due to our long-serving partners, expert advisors and co-workers, and naturally to our colleagues in VÚB Foundation. All that this initiative has achieved is first and foremost the fruit of their work.

In the Painting Competition since 2006 we have already given awards to 46 artists, to whom we distributed financial rewards totalling €340,000. We are enormously proud that many of the winning artists, who were then beginning their careers, are now active on a European or even world level, and making a name not only for themselves but for Slovak art. We are glad that now three further names are to be added to this list, from the up-and-coming generation, who thereby receive an opportunity to pursue their dreams and their guiding ideas.

We regard it as important that the competition provides young talents with a placing in the final, and at the winner's level, with prestige and a title that will open doors elsewhere. Every year, this potential is contributed to by renowned representatives of European painting, visual artists, curators, critics and art historians, who as impartial jurors underwrite the assessment process and subsequent selection. The long-term mission of Painting is also to provide finance, necessary to cover the expenses that the journey of artistic advancement demands. And precisely from this 18th year, this support has been increased even further. We believe that the artists will appreciate this as a pleasant novelty, which will make our effort on their behalf, not least in the current economic situation, even more relevant and beneficial.

The Painting Competition would not be what we conceive it to be, if it were merely an activity for a closed circle in the art business. Hand in hand with the recognition and support for young artists, always there is the aim of sharing their work and their artistic spirit with the general public. With people whose senses give them the sensibility for art, and who want to discover the intended meaning and message between the layers of the visible painting and its chosen technique. This year's 20 finalists, who include 12 of the hopes of Slovak painting appearing for the very first time, most certainly have something to show you and say to you. I wish you a full immersion, completely undisturbed, beneath the surfaces of their works.

Jozef Kausich
CEO of VÚB Bank and Chairman of Board
of Trustees of VÚB Foundation

Milé maliarky a maliari, finalistky a finalisti,
gratulujem Vám k umiestneniu v tomto ročníku súťaže
Mal'ba. Verím, že pre mnohých z Vás bude účasť vo finále
 impulzom a dodaním ďalších tvorivých síl. Viem, že via-
 cerým táto súťaž prinesie (konečne) pozornosť či pocho-
 penie v rodine. Mimo profesionálneho záujmu kolegov
 (scény), galeristov a kurátorov je podpora z domáceho
 prostredia mimoriadne dôležitá. Nie všetkým sa jej však
 dostáva. Práve akceptácia na úrovni „bežného“ života
 je v niečom klúčová. Preto dúfam, že súťaž Vám prinesie
 pozitívna na rôznych úrovniach.

Mne tohtoročný výber medzinárodnej poroty
 opakovane potvrdzuje, že mal'ba je nástrojom komu-
 nikácie dôležitých a v spoločnosti neraz prehliadaných
 tému. Že mladí ľudia sú vnímatliví a s odvahou tematizujú
 vlastné i všeobecnejšie problémy nášho prostredia, pla-
 nety. Vidím tu zastúpené rôzne polohy a témy – rozma-
 nité štýly, techniky, špecifickú prácu s materiálom... Teší
 ma opakované zastúpenie finalistov z rôznych, aj zahraničných škôl. Je povzbudzujúce vidieť životopisy plné
 relevantných projektov, výstav, študijných a štipendij-
 ných pobytov a ocenení. Uvedomujem si, že nie vždy
 sa námaha a sústredenie stretávajú s relevantnou –
 (hocjakou) odozvou. Na občasné (časté, trvalé) pochybnosti je jediná odpoveď. Sústavná práca, vôle a zlepšovať
 sa, disciplína, odhadlanie.

Stretnutie s relevantným publikom nám prináša
 možnosť rastu. Názor (áno, aj ten negatívny) je dôleži-
 tým stimulom, ktorý nás vie v snahe nasmerovať. Verím,
 že najväčším benefitem tejto súťaže je práve možnosť
 konfrontácie. Užite si ju!

Držím Vám palce, milé finalistky a milí finalisti,
 Vaše úspechy nás spoločne posúvajú ďalej.

P. S. Ak Vás tento rok ani nevybrali do finále alebo ste
ako finalisti nezískali ocenenie, nezúfajte a hlavne
pokračujte vo svojom každodennom snažení! Raz to
určite príde.

Nina Gažovičová

Dear painters, dear finalists,
may I congratulate you on your placing in this year's
Painting Competition! I believe that for many of you,
participation in the final will be a boost and an addi-
tion of new creative powers. I know that painters often
(finally) gain attention, or understanding from their
families, thanks to this competition. Apart from the
professional interest of colleagues (the scene), gal-
lerists and curators, support from the domestic milieu
is extraordinarily important. Not everyone receives
it. Acceptance on the level of "ordinary" life is in some
ways crucial. I hope, therefore, that the competition will
bring you positive gains on a number of levels.

For me, this year's selection by the international
 jury confirms once again that painting is an instru-
 ment for communicating important themes which are
 often overlooked by society. That young people are
 perceptive and are courageously thematising their
 own and more general problems of our environment,
 our planet. I see diverse registers and themes repre-
 sented here: a variety of styles, techniques, specific
 work with material. I am glad that once again we have
 finalists represented from various schools, including
 some abroad. It is encouraging to see biographies full
 of relevant projects, exhibitions, study and stipendiary
 stays, awards. I am aware that effort and concentra-
 tion do not always meet with a relevant response, if any
 at all. For the occasional (or frequent, or permanent)
 doubts, there is just one answer. Systematic work, will
 to improve, discipline, determination.

Meeting with the relevant public brings us an
 opportunity for growth. Opinion (yes, even when it's
 negative) is an important stimulus that can steer us
 in our efforts. I believe that the greatest benefit of this
 competition is the opportunity to be confronted. Make
 use of it!

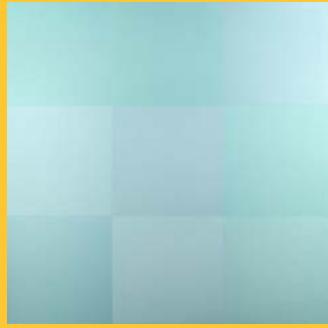
I keep my fingers crossed for you, dear finalists.
 Your successes carry us all forwards.

P.S. If you have not been selected for the final this year,
or if you have reached the final but not received an
award, do not despair, and above all – continue your
everyday striving! One day it will surely happen.

Nina Gažovičová

ZOZNAM DIEL VO FINÁLE
SÚŤAŽE MAĽBA 2023

LIST OF PAINTINGS IN THE
FINALE OF MAĽBA 2023

06 ZUZANA BADINKOVÁ
I-50

22 DAVID JAVORSKÝ
DRAFTSMAN

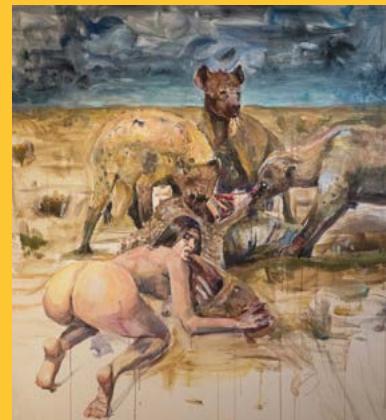
08 BARBORA DURAJOVÁ
IDYLKA

10 JURAJ ĎURIŠ
THE FLOOD

20 MONIKA HURAJOVÁ
NEVIDÍŠ MA

18 DAJANA HROŠHOVÁ
ANIMAL AMBITION

D

16 ALEXANDRA HREHOVÁ
MISS SLOVAKIA TREASURE

14 PAULÍNA GAJEROVÁ
DEEPLY ROOTED

12 OSKAR FELBER
PARTS UNKNOWN

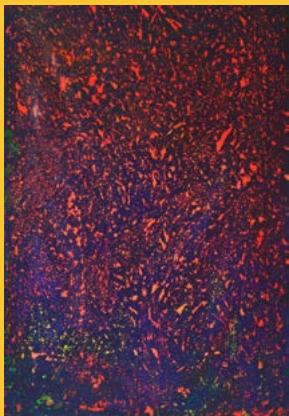
26 SAMUEL KOLLÁRIK
DAJ MI TROCHU
ŽIVOTA

32 IVANA MOJŠOVÁ
PLODY INFĽÁCIE

30 RICHARD MARCO
THE MIDAS STIGMATA III.

24 KRISTÍNA KANDRIKOVÁ
POSLEDNÉ LÚČE

28 DOMINÍKA KOVÁČIKOVÁ
INŠTINKT PREŽITIA

34 MIROSLAV SANDANUS
ILÚZIE

36 DOMINIKA ŠKORVÁNEKOVÁ
KAMENNÁ MOHYLA II.

WORKS

42 HELEN TÓTH
VISUAL REPRESENTATION
OF A PAINTER'S LIFE

38 ANNA ŠTEFANOVIČOVÁ
I REMEMBER THAT TIME

44 DUŠANA VRBOVSKÁ
VYJSŤ NA SVETLO

A

40 MICHAELA ŠURANSKÁ
RESEARCH ON SHINING
STONES II.

ZUZANA BADINKOVÁ

*1990, DETVA

Vizuálne umenie študovala na Akadémii umení v Banskej Bystrici. V rokoch 2013 – 2015 pôsobila v Ateliéri voľného výtvarného umenia prof.

Stefana Balázsa, predtým v období 2009 – 2013 študovala Audiovizuálne/digitálne médiá u prof. Michala Murina. V rokoch 2013 – 2014 absolvovala študijnú stáž vo Worship one, Praha, a v roku 2018 rezidenciu v Studio BUBEC, Praha. Popri početnom zastúpení na skupinových výstavách na Slovensku a v Čechách realizovala aj viacero samostatných projektov a diel vo verejnom priestore.

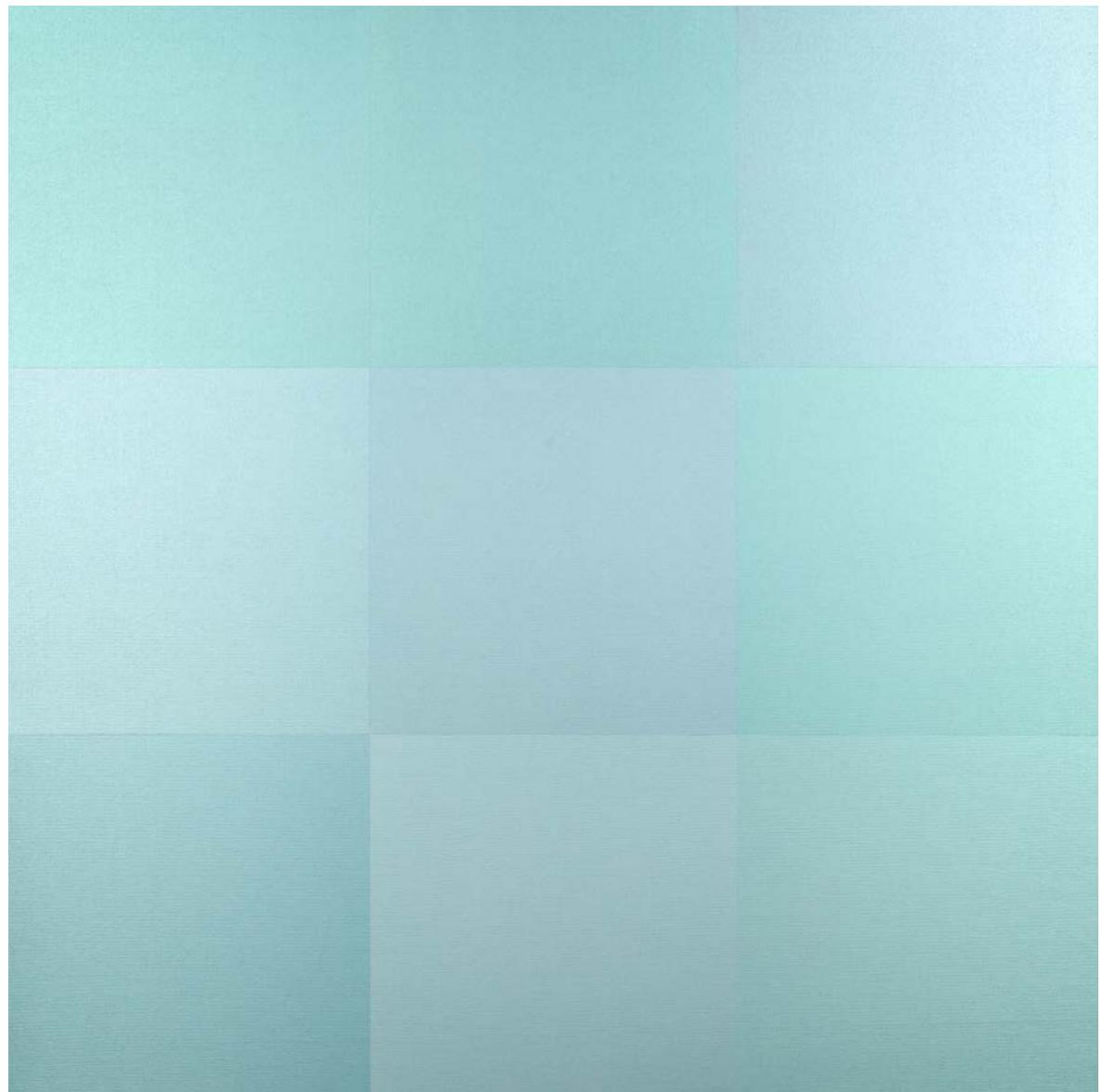
Sústredená tvorba Zuzany Badinkovej predstavuje pozoruhodný autorský program. Vo svojej tvorbe sa zaoberá skúmaním snímkov magnetickej rezonancie pacientov, ktorí trpia poruchami mozgu a vedomia. Získané poznatky o mozgovej aktivite koreluje s farbami a na ich základe vytvára „abstraktné“ kompozície. Pracuje primárne s dvomi technickými polohami – bud'je to nanášanie farebného pigmentu na plochu plátna pomocou striekacej pištole airbrushu, alebo kombinácia klasickej maliarskej techniky štetcom. Badinková popri „popularizácii“ danej témy u širšej verejnosti aktualizuje možnosti mal'by pre 21. storočie – inovatívne prepája technologické (technické) výdobytky súčasnosti s klasickou maliarskou disciplínou.

Dielo I-50 (2023) potvrzuje vyššie načrtnuté pokusy autorky o maliarsku reflexiu istých psychických foriem. Badinková syntetizuje výsledky rôznych výskumov – údaje o mozgovej aktivite, jeho poruchách a vedomí (diagnostické metódy magneticko-rezonančnej angiografie MRA). Tie prepája s poznatkami z filozofie, vnútornými chorobnými odleskami vlastného vedomia, ale aj s analýzami samotného vnímania. V mal'be hľadá vzťahy medzi farbami a kompozíciou, ktorej hlavným atribútom je čistota. Takmer monochrómna kompozícia je detailným zobrazením (ZOOM) zvýraznej časti na snímke, pričom technologickej mal'ba vzniká vrstvením základných a transparentných farieb. V súčasnom svete plnom kopiach sa obrazov a prebujnenej vizuality je Badinkovej odpovedou na túto infláciu prázdro, očistenie... Redukcia, ku ktorej dospevia, však nie je samoúčelnou obrazovou formou. Je výsledkom pôsobivého sústredenia a očarenia tvarmi a farbami z abstrahovaných záznamov nášho vedomia.

Studied visual art at the Academy of Arts in Banská Bystrica. From 2013 to 2015 she worked in Prof. Stefan Balázs's Studio of Free Visual Art, previously, from 2009 to 2013 she had studied Audiovisual / Digital Media with Prof. Michal Murin. In 2013 – 2014 she completed a study stay in Worship One, Prague, and in 2018 a residency in Studio BUBEC, Prague. Besides numerous appearances in group exhibitions in Slovakia and the Czech Republic, she has also realised a number of solo projects and works in public space.

Zuzana Badinková's art is concentrated and amounts to a considerable artistic programme. She is engaged in researching the magnetic resonance scans of patients who suffer from disorders of the brain and consciousness. She correlates the data acquired on brain activity with colours and on this basis creates "abstract" compositions. She works primarily with two technical registers: either applying coloured pigment to the canvas surface using an airbrush syringe pistol, or a combination of classical painterly technique with brush. Badinková, while "popularising" the given theme to the wider public, updates the possibilities of painting for the 21st century, resourcefully combining the technological (or technical) achievements of the present day with the classical discipline of painting.

Work I-50 (2023) reaffirms the artist's attempts, as sketched above, to reflect certain psychic forms. Badinková synthesises the results of various tests: data on brain activity, its disorders, and consciousness (diagnostic methods of MRA, magnetic resonance angiography). She combines those with knowledge from philosophy, morbid inner reflexes of her own consciousness, and analyses of perception as such. In her painting she searches for relationships between colours and composition, whose main attribute is purity. The almost monochrome composition is a detailed portrayal (ZOOM) of a highlighted part of the scan, while the painting is technically produced by a layering of basic and transparent colours. In a contemporary world full of piling-up images and over-abundant visuality, Badinkova's answer to this inflation is emptiness, purification... The reduction which she attains to is not, however, an arbitrary pictorial form. It is the fruit of impressive concentration and an enchantment with shapes and colours from abstracted registers of our consciousness.

ZUZANA BADINKOVÁ
I-50
AKRYL NA PLÁTNE
150 × 150 CM
2023

ZUZANA BADINKOVÁ
I-50
ACRYLIC ON CANVAS
150 × 150 CM
2023

BARBORA DURAJOVÁ

*1994, BREZNO

V rokoch 2016 – 2022 študovala na Akadémii umení v Banskej Bystrici na Fakulte výtvarných umení v programe Volné

výtvarné umenie, v programe Mal'ba v Ateliéri STARTUP u docenta Jána Triašku. V roku 2022 bola finalistkou súťaže Mal'ba.

Barbora Durajová sa vo svojej tvorbe zameriava na tému „dedinskéj idyly“, ktorú spodobuje prostredníctvom konštruktov vzničajúcich spájaním fragmentov prostredia, figurálnych kompozícií a krajiny. Jej hlavnou inšpiráciou je teda dedina a jej základná bunka – dvor. Autorka vychádza z vlastnej skúsenosti vyrastania v tomto prostredí, ktoré ju formovalo a ktoré dokáže s odstupom analyzovať. K problematike pristupuje cez syntézu poznatkov z antropológie, etnológie a sociológie. Podstatné je, že sa venuje spracovaniu tém na pozadí vlastnej skúsenosti, pričom je zrejmé, že si jasne uvedomuje limity zobrazovaného prostredia – tie fyzické i mentálne.

Finálové dielo *Idylka* (2022) zachytáva obyčajnú scénu – siluetu ženy, ktorá v slnkom prežierený deň vykonáva v „plenéri“ určitú, nie úplne zrejmú činnosť. Nevieme či ide o vešanie bielizne, zahalenie sa do plachty po kúpaní v bazéne alebo niečo celkom iné. Durajová v tejto kompozícii pracuje s viacerými klasickými maliarskymi témami. V rámci prvotného konfliktu zakrývanie – odkrývanie sa vynára otázka spodobenia aktu (klasická antika), ale aj samotnej drapérie. Skrytý inotaj tu však nemá erotické konotácie. Hoci autorka chcela zachytiť moment ženského tela, ktoré je zahalené, ale zároveň veľa odhaluje, jej motivácia je hlbšia. Siahá k námetom domova, vidieka a kultúry. Napätie pramení z banality, z každodennej reality, ktorá zdanlivo poskytuje pocit bezpečia. Práve na pozadí tejto ambivalentnej scény sa pred divákom vynára určujúci konflikt súčasnej doby – strach z neznámeho a odmietanie iného.

From 2016 to 2022 she studied at the Academy of Arts in Banská Bystrica in the Faculty of Visual Arts, in the Free Visual Art programme, and in the Painting programme in the STARTUP Studio with Dozent Ján Triaška. In 2022 she was a finalist in the Painting Competition.

Barbora Durajová's art is focused on the theme of the "village idyll", which she simulates using constructs produced by combining fragments of environment, figural compositions and landscapes. Her main inspiration is thus the village and its fundamental cell, the yard. The artist proceeds from her own experience of growing up in this setting, which formed her and which she is able to analyse with the lapse of time. She approaches this question through a synthesis of anthropology, ethnology and sociology. The essential point is that she engages in processing these themes against the background of her own experience; but it is also evident that she clearly appreciates the physical and mental limits of the environment depicted.

Her final entry *Idyll* (2022) captures an ordinary scene: the silhouette of a woman who on a bright sunny day, in the open air, is performing a particular activity that is not altogether clear. We do not know if she is hanging washing, wrapping herself in a sheet after bathing, or doing something completely different. Durajová is working with a number of classical painting themes in this composition. Within the primary conflict of concealing/revealing, the question arises of a simulation of the nude (classical antiquity) and also of actual drapery. The hidden allegory here, however, does not have erotic connotations. Although the artist wants to capture the moment of the female body, which is veiled but simultaneously reveals a great deal, her motivation is deeper. She is reaching for the themes of home, countryside and culture. Tension issues from banality, from an everyday reality that seemingly offers a feeling of security. In the background of this ambivalent scene, the decisive conflict of the present age surfaces before the viewer: fear of the unknown and rejection of the other.

BARBORA DURAJOVÁ
IDYLKA
OLEJ NA PLÁTNE
150 × 110 CM
2022

BARBORA DURAJOVÁ
IDYLL
OIL ON CANVAS
150 × 110 CM
2022

*1992, NITRA

V rokoch 2015 – 2017 študoval na Vysokej škole výtvarných umení v 4. ateliéri pod vedením prof. Ivana Csudaia.

V období rokov 2010 – 2014

študoval na Fakulte výtvarných umení VUT v Brne, Malírství 3, u profesora Martina Mainera. V roku 2013 absolvoval stáž na L'École de Recherche graphique v Bruseli a v roku 2019 umeleckú rezidenciu v Plants AiR v Novom Sade. Žije a pracuje v Prahe. Je pätnásobným finalistom súťaže Mal'ba (2019 – 2023).

Juraj Ďuriš dospel počas svojej tvorby k poznaniu, že „podstata tkvie v samotnom procese videnia“. Aj preto ho zaujímajú procesy (ale aj stereotypy) vnímania okolitého sveta aj umenia ako takého. Všíma si, akú rolu v týchto dejoch zohráva vedomie, schopnosť formulácie myšlienok a zmyslových skúseností prostredníctvom jazyka či rozpoznávanie znakov. Tažisko jeho záujmu sa presúva z reliktov ľudskej prítomnosti na človeka ako mysliacu a cítiacu bytosť. Inšpiráciu pritom hľadá v rôznych prostrediah – od klasickej mal'by až po reklamu a graffiti. Využíva stratégie pop-artovej vizuality, aktualizuje ich však pre potreby 21. storočia. Narába s nimi premyslene a s vtipom.

Súčažné dielo *The Flood* (2023) je výsledkom dlhodobého záujmu autora o tému monumentu a lodného priemyslu v súvislostiach s klimatickou zmenou. Tento interes celkom logicky naráža na klasický biblický príbeh o Noemovej arche. V kontexte nedávnych informácií o výstavbe gigantických výletných lodí (*Icon of the Sea*) či požiarov nákladných a cisternových cargo lodí a následných ekologických katastrof je vymedzenie Ďurišovej problematiky zásadne aktuálne. Ako sám autor poznamenáva: „Veľká potopa sa s určitosťou opäť blíži. Obrazy tak urgentne nabádajú k učineniu záchranných opatrení, a to aj za cenu rozkladu našich monumentov a prehodnotenia ich historického významu z hľadiska prežitia.“

From 2015 to 2017 he studied at the Academy of Fine Arts and Design (Bratislava), in Studio 4 under the guidance of Prof. Ivan Csudai. From 2010 to 2014 he had studied in the Faculty of Visual Arts in VUT in Brno, Painting 3 with Prof. Martin Mainer. In 2013 he completed a study stay at L'École de Recherche graphique in Brussels, and in 2019 an art residency in Plants AiR, Nový Sad. He lives and works in Prague. He is a five-times finalist of the Painting Competition (2019 – 2023).

In the course of his work, Juraj Ďuriš arrived at the insight that “the essential thing is the actual process of seeing”. Partly for this reason, he is interested in the processes (and also stereotypes) of perceiving the surrounding world, and of art as such. He perceives the role that is played in these events by consciousness and the capacity to formulate thoughts and sense experience via language and the recognition of signs. The pivotal point of his interest has shifted away from the relics of human presence to the human person as a thinking and feeling being. He seeks inspiration in a variety of media, from classical painting to advertising and graffiti. Ďuriš uses the strategies of pop-art visuality, updating them, however, for 21st century needs. He works with them thoughtfully and wittily.

His final entry *The Flood* (2023) is a product of this artist's long-term interest in the theme of the monument and the shipping industry, against the background of climate change. This interest quite logically leads to an encounter with the classical biblical story of Noah's Ark. In the context of recent information about the construction of gigantic cruise ships (*Icon of the Sea*) and the fires on cargo ships and tankers with consequent ecological catastrophes, the issue as defined by Ďuriš is very much up-to-date. As the artist himself remarks – “*The Great Deluge is certainly approaching once again. The paintings thus urgently call for the implementation of safety measures, even at the cost of dissolution of our monuments and a revaluation of their historical significance from the standpoint of survival.*”

JURAJ ĎURIŠ
THE FLOOD
120 × 120 CM
OLEJ NA PLÁTNĚ
2023

JURAJ ĎURIŠ
THE FLOOD
120 × 120 CM
OIL ON CANVAS
2023

*1992, KOŠICE

V rokoch 2013 – 2019 študoval na Fakulte umení TUKE v Ateliéri súčasného obrazu u doc. Szentpeteryho. Je viacnásobným finalistom súťaže

Mal'ba (2021, 2022 a 2023). Žije a tvorí v Prahe.

Felberov zdroj inšpirácie je zrejmý – popkultúra, béčkové horory, okultizmus, tetovanie. Jeho mal'bu definuje intuitívny proces – maliarsky rukopis je uvoľnený a skicovitý, dominuje mu však v konečnom dôsledku statická hmota, farby a štruktúra. Využíva vizuálnu skratku, pritom si zachováva expresívny výraz a s ľahkosťou pracuje s iróniou i nadsázkou. Jeho diela vznikajú neustálou premal'bou, len pozvolne dospeva k finálnemu stavu pocitovo stále „surového“ diela, vytvoreného hrubými vrstvami a námosmi olejovej hmoty. Suverénne pracuje aj s farbou, nevyhýba sa ani netradičným materiájom či experimentovaniu napr. s textilom a presahmi do 3D objektov. Felber trvalo skúma vlastnosti a prelínanie rozličných výtvarných médií, pričom získané poznatky ďalej aplikuje vo vlastnej výtvarnej praxi. Jeho prístup k mal'be je programovo eklektický – kombinuje expresívny výraz s osobnou mytológiou, trvalo balansujúc na pomedzí figuratívnosti a abstrakcie.

Finálové dielo *Part Unknown* (2023) vzniklo prostredníctvom kombinácie rozličných maliarskych techník na nenapnutom plátnе na zemi. V kontexte Felberovej tvorby predstavuje návrat k abstrakcii, ktorá (ako sa zdá) vie byť pre autora nevyčerpateľná a inšpiratívna aj po dlhšej figuratívnej pauze. Akčnosť, gestickosť, spontánosť, ale aj trashový prístup k mal'be charakterizujú celú novovznikajúcu sériu s rovnomeným názvom *Parts Unknown*. Odpútanie sa od predmetného sveta vracia Felbera späť k expresívnym východiskám; nezáväznému, „čistému“ maliarskemu prejavu, a aj keď prítomné dielo nespĺňa takpovediac „klasickú“ (väčšinovú či laickú) predstavu o mal'be ako takej, je pozitívne, že táto „bad painting“ poloha je v súťaži relevantne zastúpená.

From 2013 to 2019 he studied at the Faculty of Arts in TUKE, in the Contemporary Painting Studio with Dozent Szentpetery. He is a three-times finalist in the Painting Competition (2021, 2022 and 2023). He lives and works in Prague.

Felber's sources of inspiration are obvious: pop culture, B-movie horrors, occultism, tattooing... An intuitive process defines his painting: the painterly style is relaxed and sketchy, but in the final analysis what dominates is the static material, colours and structure. He employs visual abbreviation, while retaining expressive force; he works fluently with irony and hyperbole. Felber's works emerge from a continuous repainting, only slowly maturing to a final state: that of a work which is still "raw" in feeling, created by thick layers and deposits of oleaginous matter.

His work with colour is also highly assured; he is not averse to using untraditional materials or experimenting, for example, with textiles, or crossing into the 3D-objects field. Felber is making a sustained examination of the qualities and overlaps of diverse art media, while applying the knowledge he has gained in his own visual art. His approach to painting is programmatically eclectic, combining strong expression with a personal mythology, staying balanced at the borders of figuration and abstraction.

His final entry *Part Unknown* (2023) emerged via a combination of various painterly techniques on an unstretched canvas on the ground. In the context of his work it represents a return to abstraction, which (as it appears) can be inexhaustibly inspiring for this artist, even after a relatively long figurative interval. Action, gesturality, spontaneity, but also a trashy approach to painting, characterise the entire newly-emerging series entitled *Parts Unknown*.

Unfettered from the objective world, Felber is brought back to his expressive starting points, to unrestricted, "pure" painterly expression. Even if the present work does not fulfil the so-called "classical" (majority or lay) idea of painting as such, it is a positive sign that this "bad painting" register has its relevant representation in the competition.

OSKAR FELBER
PARTS UNKNOWN
AKRYL, SPREJ A TUŠ NA PLÁTNE
150 × 140 CM
2023

OSKAR FELBER
PARTS UNKNOWN
ACRYL, SPRAY AND INK ON CANVAS
150 × 140 CM
2023

PAULÍNA GAJEROVÁ

*1999, BRATISLAVA

3EAM pod vedením R. Sedlačíka a M. Fabiana. Od roku 2022 pokračuje v štúdiu na Sandberg Instituut v Amsterdam.

Paulína Gajerová, debutantka súťaže, skúma vo svojej tvorbe primárne otázky osobnej či kolektívnej identity. Mal'ba jej slúži ako personalizovaný systém znakov, inšpiráciu čerpá z internetovej kultúry – v minulosti ju fascinovalo najmä formovanie národnej identity vo virtuálnom priestore, hlavne jej stereotypizovanie a humorizovanie. Študijný pobyt v Amsterdame jej však poskytol dôležitý odstup od domáceho prostredia, čo sa odzrkadlilo aj na všeobecnejšom ukotvení maliarskeho programu. Ten je primárne obrátený dovnútra, introspekcia sa však netýka len sebapozorovania, ale aj akéhosi hľadania cesty „naspäť domov“. Gajerovej tvorba je jasne ukotvená v súčasnosti, aj keď hovorí o všeobecných a nadčasových témach jazykom, ktorý sa vzdaľuje od mainstreamového vizuálu. Vo svojich mal'bách sa zbavuje predmetnosti až do akéhosi protostavu, v ktorom nie je prvoradá samotná téma, ale skôr asociačné narábanie s podnetmi.

Potvrdzuje to aj finálové dielo *Deeply Rooted* (2023). Pred divákom sa otvára otázka identity prostredníctvom zdanlivu jednoduchého zobrazenia koreňového systému. Ten pre autorku predstavuje nielen hlboké zakotvenie kolektívnych mytológií minulosti a naučených zvykov, ale zároveň aj priestor pre rast a silu pre adaptáciu na novú situáciu. Hoci je na obraze spodobený motív z rastlinnej ríše, dynamika jeho rastu nesie v sebe čosi antropomorfné. Upomína nás na mandragoru, tajomnú (čarodejnú) rastlinu, ktorej koreň pripomína ľudskú postavu. Previazanie s figúrou je pritom skôr mimovoľné, podprahové... Zvláštna telesnosť, ku ktorej Gajerová dospievá, potvrdzuje výnimočnú citlivosť autorky (a to nielen v maliarskom prevedení). Upriamením pozornosti ku koreňom nás popri pragmatickom uvažovaní o ich početných a nenahraditeľných funkciách (vyživovanie, syntetizovanie rastu, mechanické upevnenie v pôde, zásobovanie výživnými látkami, rozmnožovanie...) privádza napokon k prežívaniu niečoho mimoriadne dojemného a nekaždodenného.

From 2018 to 2022 she studied painting at the Academy of Fine Arts and Design in Bratislava. She completed her baccalaureate in the 3EAM Studio, led by R. Sedlačík and M. Fabian. From 2022 she has been continuing her studies at the Sandberg Instituut in Amsterdam.

Paulína Gajerová, a debutant in the competition, examines primary questions of personal and collective identity. Painting serves her as a personalised system of signs. She draws inspiration from internet culture; in the past she was fascinated especially by the formation of national identity in the virtual space, principally in stereotypical and humorous forms.

Her study stay in Amsterdam, however, has given her an important detachment from the home setting, which is reflected also in the more general anchoring of her painting programme.

That is primarily turned inwards; introspection though is not only a matter of self-observation but also a kind of search for

a way “back home”. Gajerova’s art is clearly anchored in the present day, even when she addresses universal and timeless themes in a language that is distanced from mainstream visuality. In her paintings she dispenses with objectivity, to the point of a kind of proto-state where the actual theme is not foremost, but rather an associative working with suggestions.

This is confirmed by her final entry *Deeply Rooted* (2023). The question of identity opens up before the viewer, via a seemingly simple portrayal of a root system. That represents, for the artist, not only the profound anchoring of collective mythologies of the past and learned customs, but at the same time a space for growth and strength to adapt to a new situation. Although the motif of vegetable growth is simulated in the painting, its growth dynamic contains something anthropomorphic. It calls to mind

mandragora, the mysterious (sorcerers') plant, whose root was reminiscent of the human figure. Involvement with the figure, however, tends to be involuntary, subliminal... The strange corporality to which

Gajerová is maturing confirms this artist's exceptional sensitivity (and not only in her painterly presentation). By directing our attention to roots, besides a pragmatic consideration of their numerous and irreplaceable functions (nutrition, synthesising growth, mechanical reinforcement in the soil, supplying of nutrient materials, reproduction...), she finally brings us to an experience of something exceptionally moving and non-routine.

PAULÍNA GAJEROVÁ
DEEPLY ROOTED
AKRYL NA PLÁTNE
130 × 90 CM
2023

PAULÍNA GAJEROVÁ
DEEPLY ROOTED
ACRYLIC ON CANVAS
130 × 90 CM
2023

ALEXANDRA HREHOVÁ

*1998, VRANOV
NAD TOPĽOU

V rokoch 2018 – 2022 študovala na Akadémii umení v Banskej Bystrici, v Ateliéri grafiky a vizuálnej tvorby.

V roku 2020 získala v súťaži

Najkrajšie knihy Slovenska Cenu Slovenskej národnej knižnice za študentskú prácu Idey vrhajúce tieň. Venuje sa knižnej ilustrácii, grafike a kresbe.

Debutantka súťaže Alexandra Hrehová sa vo svojej tvorbe sústreduje na rodové stereotypy a otázky vlastnej identity. Ústredným motívom jej snaženia je zaobieranie sa osobnými otázkami, ktoré vychádzajú z vnútorných potrieb spracovať a hojiť si vlastné traumy, ale aj spoločenské nátlaky uvalené na feminínne pohlavie. V dielach pracuje s osobnou mytológiou, s odkazom na duševné zdravie, pozvolným uvedomovaním si vlastnej hodnoty a sebaláskou. Rovnako sa usiluje o satiru (kritiku) prostredia okolo ľudového folklóru, ktorý ju sprevádzal celé dospievanie.

Načrtnuté východiská autorského programu jasne potvrdzuje aj finálové dielo *Miss Slovakia Treasure* (2023).

Autorka v ňom akoby otáčala „klasické“ maliarske stereotypy. Spodobená ženská figúra v skutočnosti stojí ako „tradične“ zobrazený chlap, navyše s cigaretou. Skôr priponá obrátenú mačistickú reklamu po vzore Marlboromana. Motív kukly je dôležitým symbolom, ktorý sa u Hrehovej objavuje často. Samotný akt maskovania chápe ako nástroj prežitia, spôsob, ako sa zapojiť do neurotypickej spoločnosti. V kontexte feministických protestov (Pussy Riot) sa kukla ako metafora skrytého odporu – najmä v kombinácii s folklórny (ľudovým) – javí ako akcent, ktorým autorka vedome smeruje našu pozornosť „za“ štandardnú predstavu o typickej pýche našej krajiny.

From 2018 to 2022 she studied at the Academy of Arts in Banská Bystrica, in the Studio of Graphic and Visual Art. In 2020, in the Most Beautiful Books of Slovakia Competition, she won the Slovak National Library Prize for her student work Ideas that Cast a Shadow. She is engaged in book illustration, graphic art and drawing.

Alexandra Hrehová, a debutante in the competition, concentrates on gender stereotypes and questions of her own identity. The central motif of her artistic effort is engagement with personal questions, which emerge from her inner need to process and heal her own traumas, as well as the social pressures imposed on the female sex. In her art she works with a personal mythology referring to mental health, gradual awareness of her own value, and self-love. She also seeks to satirise (or criticise) the milieu around popular folk culture, which was a constant presence while she was growing up.

The premises of her artistic programme, sketched here, are clearly reaffirmed in her final entry *Miss Slovakia Treasure* (2023). Here the artist turns around, as it were, the “classical” painterly stereotypes. The simulated female figure in reality stands as the “traditionally” portrayed fellow, complete with cigarette. What it suggests is rather macho advertising on the Marlboro man model, but in reverse. The

motif of the hood is an important symbol, appearing frequently in Hrehová’s work. She understands the very act of masking as a survival tool, a mode of engagement with a neurotypical society. In the context of feminist protests (Pussy Riot), the hood as a metaphor of hidden resistance, especially in combination with (popular) folk culture, comes across very emphatically. By this means the artist consciously directs our attention “beyond” the standard idea of our typical pride of country.

ALEXANDRA HREHOVÁ
MISS SLOVAKIA TREASURE
MAĽBA AKRYLOM, SIGNÁLNY
AKRYLOVÝ SPREJ
100 × 150 CM
2023

ALEXANDRA HREHOVÁ
MISS SLOVAKIA TREASURE
ACRYLIC PAINTING, SIGNAL
ACRYLIC SPRAY
100 × 150 CM
2023

DAJANA HROŠŠOVÁ

* 1995, NITRA

Od roku 2019 študuje na Akadémii umení v Banskej Bystrici, na Katedre mal'by, v Ateliéri STARTUP pod vedením doc. Triašku. V roku

2022 absolvovala študijný pobyt na Akadémii umení v Ostrave, na Katedre mal'by, v Ateliéri Malba 2, pod vedením doc. Kowolowského.

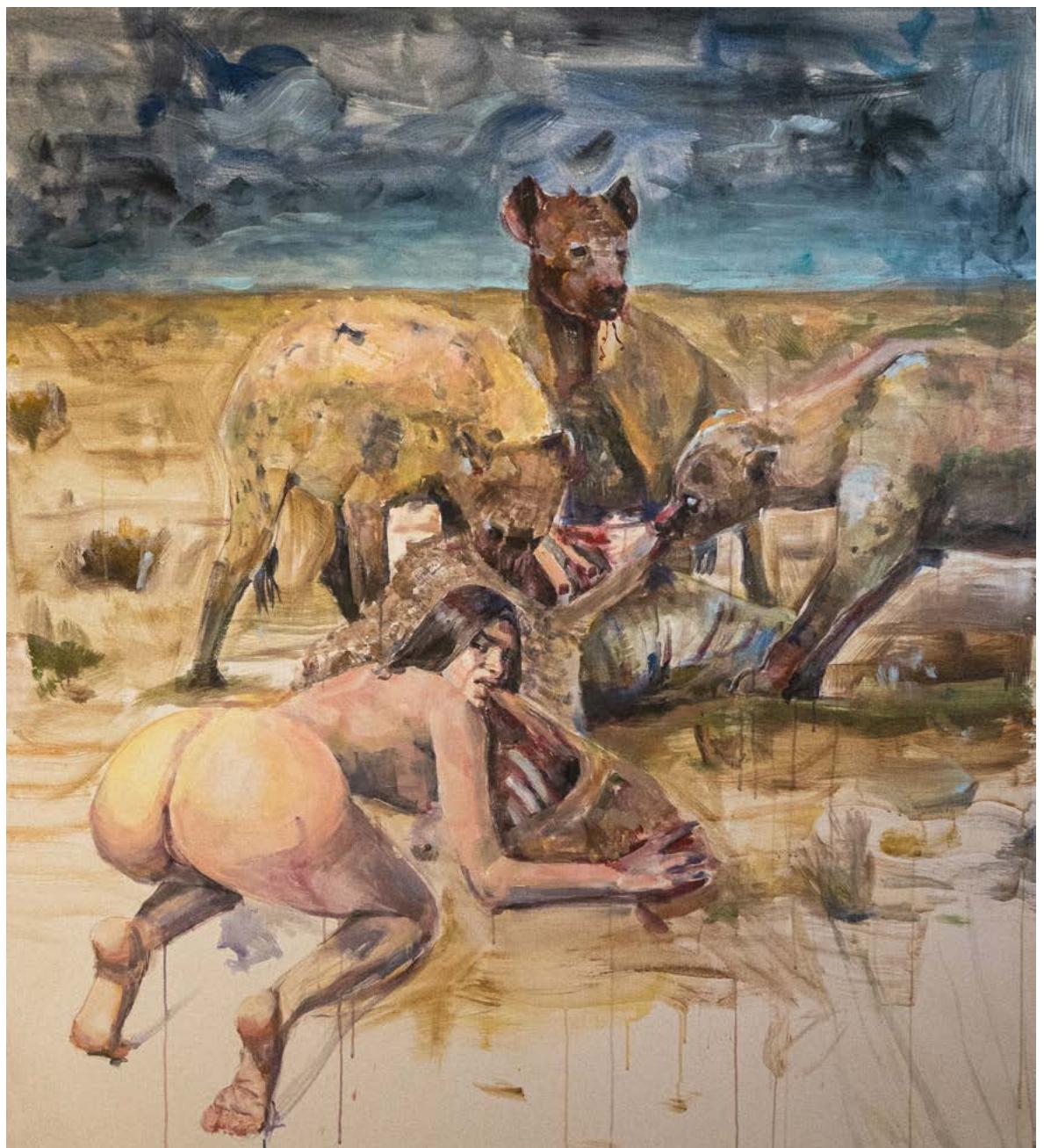
Debutantka súťaže Dajana Hroššová sa vo svojej tvorbe venuje prevažne figurálnym výjavom. Provokatívne témy, ktoré spracováva, sú inšpirované pop kultúrou, hentai či vizualitou ľudovej kultúry. V dielach odzrkadľuje vlastné feministické presvedčenie, výrazne pracuje so sexualitou a telesnosťou. Ženské postavy, ktoré sú ústredným motívom mnohých jej obrazov, majú archetypálny charakter; vychádzajú primárne z mytológie – niekedy priamo, inokedy len náznakom. Autorka ako zástupkyňa generácie Z sa v mnohých ohľadoch sama považuje za produkt masovej a populárnej kultúry. Tomu zodpovedá aj (seba)prezentácia na sociálnych sieťach (instagram), ktorá popri umeleckej tvorbe ukazuje aj samotnú autorku a jej vizuálnu štylizáciu.

Finálová mal'ba *Animal Ambition* (2021) skúma drsnú realitu našej spoločnosti prostredníctvom silného vizuálneho podobenstva. Dievča, ktoré sa stáva súčasťou svorky hyen pojedajúcich mŕtvolu na pústi, je v skutočnosti autoportrét samotnej maliarky. Motív zdôrazňuje tému prežitia, pričom odkazuje na výrok „zjedz alebo bud' zjedený“ – narativ, ktorý Hroššová vníma ako často sa opakujúci v rámci našej sociálnej štruktúry. Hyeny symbolizujú dravú povahu zakorenenu v spoločnosti, nelútostné boje, ktorým čelia jednotlivci, ktorí sa musia neustále pohybovať vo svete, kde sa slabí a zraniteľní stávajú korisťou. Človek akoby musel v dnešnom svete priať/ukázať istú animálnosť, aby prežil, bol akceptovaný, stal sa členom skupiny. Maliarka v kompozícii tematizuje agresiu – popri spoločnej „hostine“ je na obraze však prítomný aj istý moment pôžitku, vyzývavosti či príťažlivosti. Uspokojenie v mozgu, spojené s tvorbou dopamínu, vzniká nielen pri jedle alebo sexe, ale aj ako odpoveď na agresívny zážitok.

Since 2019 she has been studying at the Academy of Arts in Banská Bystrica, Department of Painting, in the STARTUP Studio led by Dozent Triaška. In 2022 she completed a study stay at the Academy of Arts in Ostrava, Department of Painting, in the Painting 2 Studio led by Dozent Kowolowski.

A debutante in the competition, Dajana Hroššová devotes herself predominantly to figural scenes. The provocative themes she addresses are inspired by pop culture, hentai, or the visuality of folk culture. Her art mirrors her personal feminist convictions; she works strikingly with sexuality and corporality. Her female figures, the central motif in many of her paintings, have an archetypal character. They emerge directly from mythology, sometimes directly, at other times merely by suggestion. In many respects the artist regards herself (being a representative of Generation Z) as a product of mass and popular culture. Corresponding to this is her (self-)presentation on social networks (Instagram), which shows the artist herself and her visual stylisation, alongside her artistic work.

Her final entry *Animal Ambition* (2021) examines the coarse reality of our society, via a strong visual parable. The girl who becomes part of a foursome of hyenas eating a corpse in the desert, is in reality a self-portrait of the artist. This motif highlights the theme of survival and also evokes the phrase “eat or be eaten” – a narrative that Hroššová perceives as recurrent in our social structure. The hyenas symbolise the predatory character rooted in society, the merciless struggles faced by individuals who must constantly be on the move in the world, where the weak and vulnerable become prey. In today’s world the human being must accept or show, as it were, a certain animality so as to survive, be accepted, and be a member of the group. The painter thematises aggression in her composition – present in the painting at the communal “banquet” is a certain moment of pleasure, challenge, and attraction. Contentment in the brain (associated with the production of dopamine) comes into being not only when eating or having sex, but also as a response to an aggressive experience.

DAJANA HROŠŠOVÁ
ANIMAL AMBITION
AKRYL NA PLÁTNE
180 × 150 CM
2021

DAJANA HROŠŠOVÁ
ANIMAL AMBITION
ACRYLIC ON CANVAS
180 × 150 CM
2021

MONIKA HURAJOVÁ

*1999, GELNICA

Od roku 2019 pôsobí na Akadémii umení v Banskej Bystrici. Mal'bu začala študovať v Ateliéri klasických maliarskych disciplín prof. Hološku, v súčasnosti pokračuje v ateliéri STARTUP pod vedením doc. Triašku. V rokoch 2016 – 2022 absolvovala pobyt na Akadémii výtvarných umení vo Varšave, kde študovala mal'bu pod vedením prof. Wojciecha Cieśniewskiego.

Debutantka súťaže Monika Hurajová pracuje primárne v médiu olejomal'by, pričom sa venuje prednostne figurálnym kompozíciam. Jej snahou je zachytiť vnútorný svet človeka, zaujíma ju vzťah k sebe samému, ale aj vzťahy ľudí navzájom. Spočiatku sa pokúšala maliarsky reflektovať psychologické pojmy ako pud sebazáchovy či zrkadlenie, pričom sa sústredovala na prežívanie bolesti alebo, naopak, na snahu o jej úplné poprietie v rámci sociálnych interakcií. Jej ďalšou tematickou rovinou sa stalo vymenanenie sa z komfortnej zóny (symbolizované tenkou drapériou), hľadanie vlastnej identity či neschopnosť prezentovať svoj názor. V najnovšej sérii malieb sa venuje vyobrazeniu hrancine medzi životom a smrťou – hľadá vhodný vizuálny jazyk korelácie vzniku i zániku života. Zároveň poukazuje na krehkosť starnúcich tel a metaforicky odkazuje na ich začiatky v embryonálnej polohe.

Finálová mal'ba *Nevidíš ma* (2022) zachytáva zahalenú postavu a jej urputnú snahu o splnenie s prostredím. Téma reflekтуje stratu záujmu prezentovať vlastný názor, ignoranciu spoločenského diania a s tým priamo súvisiacu stratu identity. Klíčovým sa stáva ponorenie sa do vlastného idylického sveta. Farebný kolorit naznačuje istý nepokoj či nespokojnosť, rovnako aj túžbu vykročiť „von“, vystúpiť do popredia. Hurajová tak vlastne pomenúva celospoločenskú situáciu cez vlastné prežívanie. V čomsi je tento útek pred realitou, či pasívna neúčasť na dianí, akousi generáčou výpovedou. Zatváranie sa pred okolím, ponor dovnútra či vytváranie si vlastných svetov je možno odpovedať na neustály mediálny tlak, diktát sociálnych sietí či preinformovanosť, ktorým sú mladí ľudia trvalo vystavení.

Since 2019 she has been working at the Academy of Arts in Banská Bystrica. She began studying painting in Prof. Hološka's Studio of Classical Painting Disciplines, and currently she is continuing in the STARTUP Studio led by Dozent Triaška. During the years 2016 to 2022 she completed a stay at the Academy of Visual Arts in Warsaw, where she studied painting under the guidance of Prof. Wojciech Cieśniewski.

A debutante in the competition, Monika Hurajová works primarily in the medium of oil painting, and by preference she undertakes figural compositions. She attempts to capture the inner world of the human being; she is interested in the relationship with oneself and also the relationships people have with one another. To begin with, she attempted a painterly reflection on psychological concepts such as the instinct of self-preservation or the mirror effect; she also focused on the experience of pain or, conversely, the attempt to deny it completely in the context of social interactions. A further thematic plane of hers was the extrication of oneself from one's comfort zone (symbolised by thin drapery), seeking one's identity, or inability to present one's opinion. In her latest series of paintings Hurajová is engaged in portraying the frontier between life and death. She is seeking an appropriate visual language for correlation of the inception and disappearance of life. Simultaneously, she draws attention to the fragility of ageing bodies and metaphorically refers to their beginning in the embryo position.

Her final entry *You Don't See Me* (2022) shows a veiled figure and her stubborn attempt to blend in with the setting. The theme reflects loss of interest in presenting one's own opinion, ignorance of what is happening in society, and the loss of identity directly connected with that. Immersing oneself in one's own idyllic world becomes the crucial thing. The colouring indicates a certain disquiet or discontent, and equally the desire to step "out", to appear at the forefront. In this way Hurajová actually designates the general social situation via her own experience. To some extent this flight from reality, or passive non-participation in what is going on, is a kind of generational statement. Shutting oneself away from one's surroundings, immersion in one's inner self, or creating one's own worlds: these are perhaps a response to the unending pressure from the media, the dictation of social networks, and the surfeit of information that young people are subjected to over a long period of time.

MONIKA HURAJOVÁ
NEVIDÍŠ MA
OLEJOMAĽBA V KOMBINÁCII SO
SIEŤOTLAČOU NA PLÁTNE
200 × 140 CM
2022

MONIKA HURAJOVÁ
YOU DON'T SEE ME
OIL PAINTING COMBINED WITH
SCREEN PRINTING ON CANVAS
200 × 140 CM
2022

DAVID JAVORSKÝ

*1992, BANSKÁ BYSTRICA

V rokoch 2018 – 2021 absolvoval doktorandské štúdium na Akadémii umení v Banskej Bystrici u prof. Ľudovíta Hološku. Predtým v období

2010 – 2015 študoval na Akademii Sztuk Pięknych v Krakove u prof. Janusza Matuszewského. V roku 2016 získal 1. miesto v medzinárodnej súťaži v kategórii grafika (Konfrontacje Sztuki, Warszawa 2016 – 17, Galeria Test Warszawa) a v roku 2022 bol nominovaný na Divadelné Dosky za tvorbu hudby v Projekte divadelného zoskupenia „Myši na poli“ (spolu s Jakubom Mudrákom), v ktorom spieva, hrá na klávesoch a trúbke a vytvára scénografiu. Vo svojej práci sa popri maliarskom médiu aktívne venuje kresbe, grafickým technikám, animácii, scénografii a hudbe.

Debutant súťaže David Javorský zastupuje vo finálovej dvadsiatke ojedinelý vizuálny prejav, ktorý

zároveň okamžite naznačuje iné (pol-ské) školenie, ako aj samotné uvažovanie. Jeho diela sú hlboko naratívne, no nie doslovné. Nedopovedáva, len naznačuje situáciu, príbeh, dej. Otvára rôzne (zložité, intímne) témy, ktoré však môžeme označiť jediným pojmom – život. Divákovi poskytuje základný rámec pre ďalšie rozmyšľanie a konštruovanie dej – vytvára programovo otvorený systém. Sám umenie vníma ako kódovanie reality – vždy bolo pre neho skôr „chytaním“ zložitých znakov a ich vkladaním do štruktúr obrazu. Hovorí, že vytvára existenciálnu koláž s cieľom zachytiať zložitosť ľudskej duše v jej neúnavnom hľadaní účelu, s túžbou pochopenia súčasného človeka vsadeného do scény komplikovaného sveta.

Finálové dielo *Draftsman* (2023) zaujme výpravným dejom, ale aj samotným takmer až kinematografickým (či divadelným?) prevedením. Javorského maľba nás upomína na rôznych autorov dejín umenia – to nie je výčitka, ale povzbudivé konštatovanie. Popri Hockneyho kresbách a grafických prácach akoby ožíval aj odkaz Galandovcov – najmä diel Milana Paštéka – uzavreté priestory, existenciálna ťažoba, samota, prežívanie... Autor pracuje s klasickými technikami – olejom a vaječnou temperou, čo tiež určuje charakter jeho maľby. Programovo ústrednou tému je pre neho existencia človeka, jeho identita, skladaná následne z rôznorodých symbolov, repetitívnosti vizuálnych znakov a štruktúr obrazu. Lineárna kresba, práca s farbou či expresívne gestá sú nositeľom dejia – autentického (a teda uveriteľného) prežívania sveta. Obráz u Javorského vzniká na základe vnútorného podnetu, spozorovania situácie, ktorá spúšťa mechanizmy pnutia a nepokoja. Opakujúci sa proces vynárania sa predstavy muža je v skutočnosti tajomstvom odkrývania/prekrývania či odhalovania vrstiev, ktoré sa na obraze nachádzajú.

From 2018 to 2021 he completed a doctoral study at the Academy of Arts in Banská Bystrica, with Prof. Ľudovít Hološka. Previously (2010 – 2015) he had studied at the Akademia Sztuk Pięknych in Krakow, with Prof. Janusz Matuszewski. In 2016 he gained first place in an international competition in the graphic art category (Konfrontacje Sztuki, Warszawa 2016 – 17, Galeria Test Warszawa), and in 2022 he was nominated for Divadelné Dosky for composing music in the Odivo Theatre Group Project. He is a member of the audiovisual “Mice in the Field” group (together with Jakub Mudrák), where he sings, plays keyboard and trumpet, and creates scenography. Alongside the medium of painting, he is actively engaged in drawing, graphic techniques, animation, scenography and music.

A competition debutant, David Javorský is unique among the finalists in that his visual expression immediately indicates a different (Polish) schooling. His well-considered works are profoundly narrative, though not literally so. He does not fully relate but merely indicates the situation, story, plot. Diverse (complex, intimate) themes are opened up, which may all be assigned to the single category of life. Javorský offers the viewer a basic framework for further consideration and construction of the plot, creating a programmatically open system. He himself perceives art as a codification of reality: always he has tended to think of it as “capturing” intricate signs and laying them out in painting structures. He says he is creating an existential collage, with the aim of capturing the complexity of the human soul in its tireless quest for a goal. To comprehend the contemporary human being, in the setting of a complicated world: that is what he desires to do.

His final entry *Draftsman* (2023) catches one's interest by its narrative action, as well as by the almost cinematographic (or theatrical?) presentation. Javorský's painting is reminiscent of various figures in art history (a statement which is meant to be encouraging, not reproachful). Alongside Hockney's drawings and graphic works, this artist seems to have revived the legacy of the Galanda Group (especially Milan Paštéka's works) – closed spaces, existential depression, solitude, surviving... Javorský works with classical techniques, oil and egg tempera, which also determines the character of his painting. Programmatically, his central theme is the existence of the human being and human identity, composed of diverse symbols, repetitive visual signs and image structures. Linear drawing, work with colour, and expressive gestures are the bearers of the action – an authentic (and thus credible) experience of the world. For Javorský the painting is brought into being by an inner stimulus, observation of a situation that triggers mechanisms of tension and disquiet. The recurrent process where the idea of a man keeps surfacing: in reality, this is the mystery of revealing/concealing or disclosing the layers that are there to be found in the painting.

DAVID JAVORSKÝ
DRAFTSMAN
VAJEČNÁ TEMPERA, OLEJ
125 × 160 CM
2023

DAVID JAVORSKÝ
DRAFTSMAN
EGG TEMPERA, OIL
125 × 160 CM
2023

KRISTÍNA KANDRIKOVÁ

*1992, ČADCA

V rokoch 2011 – 2017 študovala na Vysokej škole výtvarných umení v Bratislave, v Ateliéri mal'by Doc. Klaudie Kosziby. V roku 2016 absol-

vovala stáž na Akademii Sztuk Pięknych v Gdansku, na katedre mal'by u prof. Piotr Józefowicza. Odvtedy pravidelne vystavuje a okrem početných skupinových výstav realizovala aj viacero samostatných výstavných projektov v Čechách i na Slovensku (Nová Synagóga v Žiline, Galerie XY Olomouc, DEPO2015 Plzeň, Galéria Medium v Bratislave, Nástupište 1 – 12 Topoľčany).

Vzťah Kristíny Kandrikovej k mal'be je postavený na silne experimentálnom prístupe. Ten sa odo hráva na viacerých úrovniach – formálnej, performatívnej, ale aj technickej či rituálnej. Rôznorodé postupy, ktoré využíva, vedome smeruje k oprosteniu sa od všetkého rušivého. Ideálny stav rozplynutej myse sa autorka snaží využívať najmä pri samotnom procese tvorby.

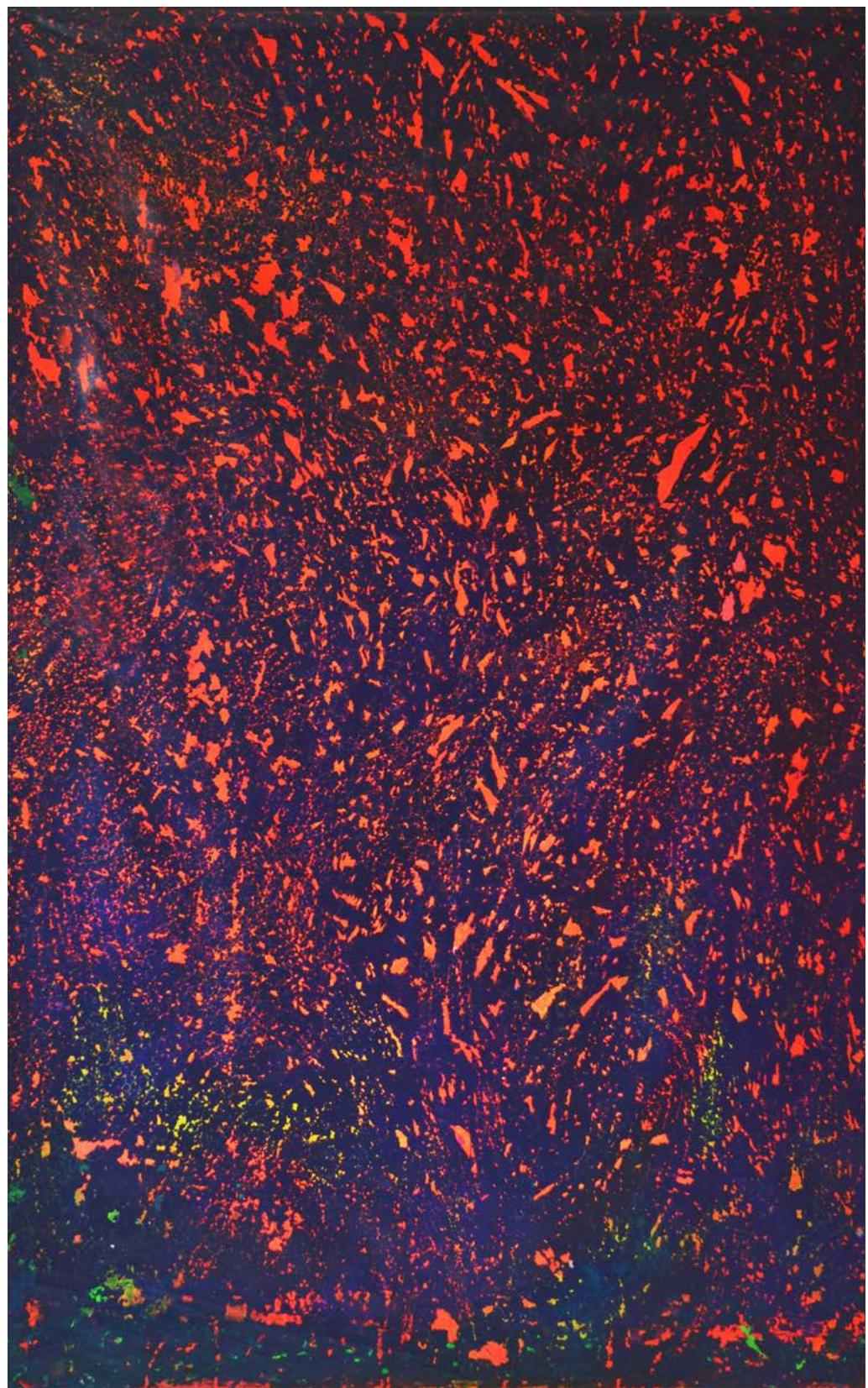
Abstraktné mal'by a priestorové inštalácie vychádzajú z krajinných a prírodných motívov, odkazujú na poetiku svetla a tieňa, vytrácania svetla za súmraku či jeho presvitanie cez korunu stromov. Kandriková pracuje s premenlivosťou svetlených podmienok a atmosfér v krajine, prchavými zmenami farebnosti a nálady. Fasincuje ju skúmanie mal'by v jej formálnej podstate (technická a fyzikálna stránka, procesuálnosť), v nadväznosti na „klasický“ maliarsky priestor, z ktorého rada vykračuje smerom k 3D; nakol'ko ju primárne zaujíma, do akej miery je nutné mal'bu ohraňovať alebo, naopak, ponechať ju čisto ako súčasť prostredia.

Finálové dielo *Posledné lúče* (2022) je namaľované na transparentnej fólii, existuje v priamom vzťahu so svetlom, „živo“ reaguje na svetelné podmienky priestoru a podľa toho naberá na intenzite. Tak ako posledné slnečné lúče dňa prenikajú cez tmavé korunu stromov, prirodzené svetlo preniká cez fóliu a rozžaruje pigment. Cez lyrické diela a osobné prežívanie Kandriková zobrazuje esenciu krajiny, pripomína dôležitosť súžitia s prírodou a nenásilne poukazuje na environmentálne témy. Maliarsky tematizuje silný vzťah k prírode, ako aj vlastné, osobité prežívanie. Pod „povrchom“ mal'by nás nechá nazrieť do vnútra – na materiálovej („pokožka mal'by“), ale aj emočnej úrovni. Sprostredkúva spomienky, pocity a záznamy z vlastného spoznávania (či rozpamätaní) – poskytuje nám volný priestor na precítanie.

From 2011 to 2017 she studied at the Academy of Fine Arts and Design in Bratislava, in Dozent Klaudia Kosziba's mal+by Studio. In 2016 she completed a study stay at Akademia Sztuk Pięknych in Gdańsk, at the Department of Painting with Prof. Piotr Józefowicz. Since then she has regularly exhibited, and apart from numerous group exhibitions she has also accomplished a number of solo exhibition projects in the Czech Republic and Slovakia (Nová Synagóga in Žilina, Galerie XY Olomouc, DEPO2015 Plzeň, Galéria Medium in Bratislava, Nástupište 1 – 12 Topoľčany).

Kristína Kandriková's relationship to painting is founded on a highly experimental approach. This is conducted on a number of levels: formative, performative, technical, and even ritual. She consciously directs the various procedures she employs towards stripping away everything that is out of place. Kandriková seeks to exploit an ideal state of the enthusiastic mind, especially during the actual process of creation. Abstract paintings and spatial motifs emerge from landscape and natural motifs. They evoke the poetics of light and shade, the vanishing of light in twilight, or how it shines through the crowns of trees. Kandriková works with the mutability of light and atmosphere in the countryside, those fleeting changes of colour and mood. With fascination she explores painting in its formal essence (the technical and physical side; processuality) in terms of the “classical” painting space, which she likes to step beyond, towards 3D; in all of this she is primarily interested in the degree to which it is necessary to keep painting within bounds, or conversely, to treat it purely as part of the setting.

Her final entry *Last Rays* (2022) is painted on transparent foil. This work exists in direct relationship with light, “vitally” responding to the light conditions of the space, and according to those takes on intensity. Just as the last rays of the sun shine through the dark crowns of the trees, so also natural light penetrates the foil and irradiates the pigment. Through her lyrical works and personal experience, Kandriková portrays the essence of the landscape, recalling the importance of symbiosis with nature and unobtrusively drawing attention to environmental themes. By painterly means she thematises a strong relationship with Nature, and what this has meant personally, specifically, for her. Under the “surface” of painting, she lets us look at the interior, on the material (“the skin of painting”) and emotional levels. She mediates memories, feelings, and records of her own acquaintance (or recollection). She gives us a free space for sensibility.

KRISTÍNA KANDRIKOVÁ
POSLEDNÉ LÚČE
AKRYL NA TRANSPARENTNEJ FÓLII
190 × 130 CM
2022

KRISTÍNA KANDRIKOVÁ
LAST RAYS
ACRYLIC ON CLEAR FILM
190 × 130 CM
2022

SAMUEL KOLLÁRIK

*1992, BOJNICE

V rokoch 2019 – 2021 študoval na FU OSU Ostrava, Ateliér mal'by IV. Marka Meduny a Petra Duba, predtým v období 2015 – 2018

na AVU Praha v Ateliéri mal'by IV. prof. Martina Mainera. V rokoch 2012 – 2015 študoval na FU Ostravskej univerzity v ateliéri Voľná grafika pod vedením M. Sibinského a paralelne v období 2013 – 2014 absolvoval študijný pobyt na ASP im. Jana Matejki, Krakov v Poľsku. V roku 2022 ako debutant obsadil v súťaži Mal'ba druhé miesto.

Samuel Kollárik prezentuje jasne ukotvený a vymedzený autorský program. V čase, kedy sa v ostatných rokoch akosi „prednostne“ riešili a riešia „ženské otázky“, problémy a témy, je zaujímavé, ale aj potrebné vidieť ich dnes menej prítomný, no dôležitý protipól. Kollárik k tejto téme pristupuje komplexne – obsah s formou sú uňo v symbioze, problematiku rieši dlhodobo a dôrazne. Sílnym momentom jeho mal'by je práca s figúrou a bohatý naratív. Svedčí mu aj priamy kontakt s českým prostredím, z ktorého destiluje vizuál na pomedzí grotesky až absurdity. Jeho mal'by charakterizuje odvážne narábanie s farbou, špecifické a veľmi výpovedné deformovanie ľudskej (mužskej) figúry, ako aj dynamické narábanie so zmenami perspektívy a mierky.

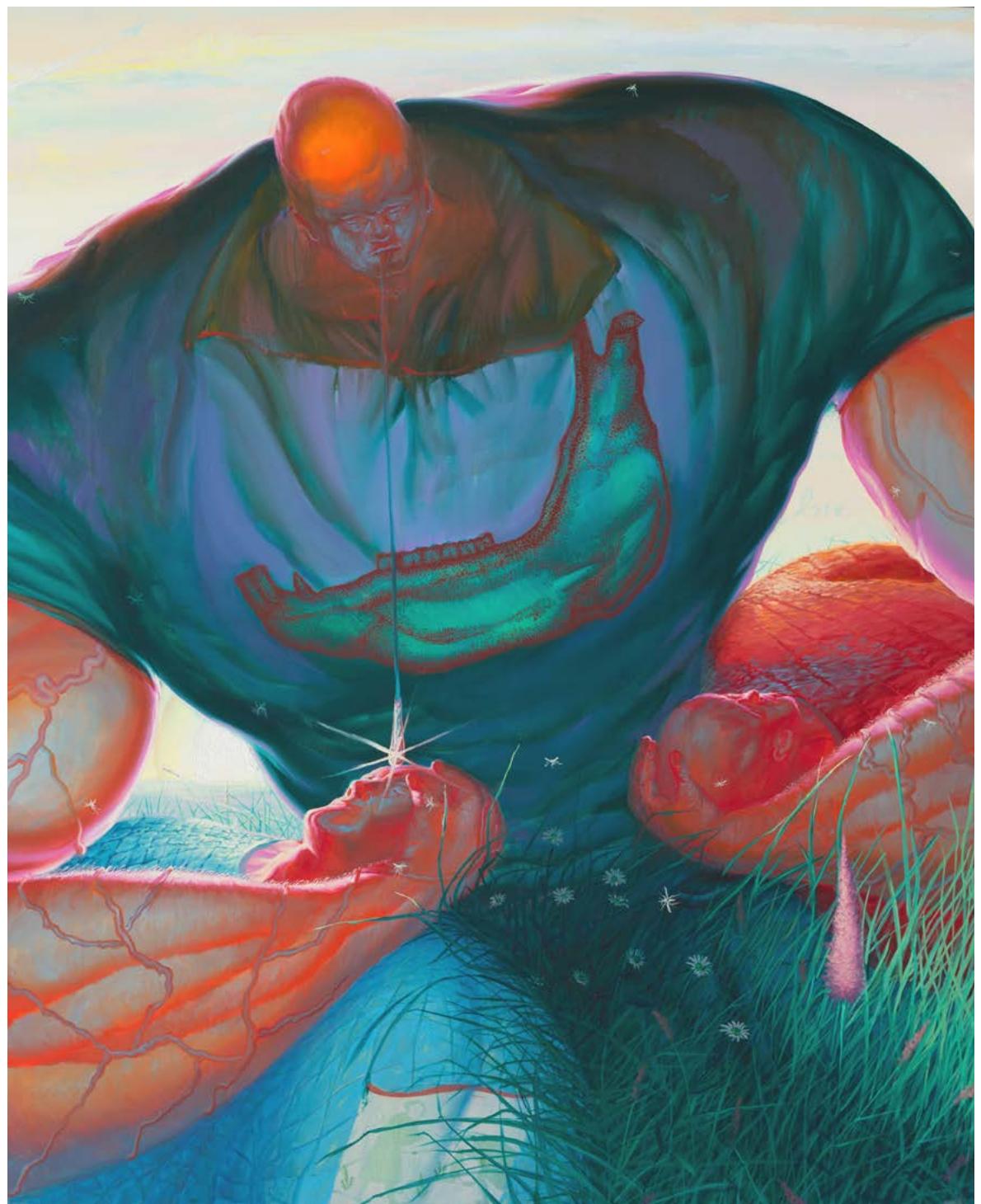
Finálová mal'ba *Daj mi trochu života* (2023) patrí k obrazom zo série subjektívne skúmajúcich široké spektrum dynamiky medzimužských vzťahov. Autora opäť privádza k maskulínny stereotypom. V aktuálnej mal'be sa pokúša o sprostredkovanie skúsenosti straty, odchodu, rozkolu, spálených mostov. Od odkazu k dejinám mal'by (Kain a Ábel) cez gýc a romantizmus úspešne dospieva k úprimnej (seba)irónii. Priznáva, že na „problematiku“ nahliada so silne zakorenennou „Rambo“ etikou – až do tej miery, že sa jej popretie stáva oxymoronom. Napriek tomu (alebo práve preto) Kollárik stále nachádza v danej situácii charakteristický kus humoru, nevyhnutný pre následné relativizovanie. Výsledkom je výsmech vlastnej krátkozrakosti a obrusovanie hrán gýča do tvarov úprimnej irónie.

From 2019 to 2021 he studied at FU OSU Ostrava (Painting IV Studio; Mark Meduna and Petr Dub); previously, 2015 to 2018, at AVU Prague (Painting IV Studio; Prof. Martin Mainer). From 2012 to 2015 he studied at FU Ostrava University in the Studio of Free Graphic Art, led by M. Sibinský, and in parallel in 2013 – 2014 he completed a study stay at ASP im. Jana Matejki, Krakow. In 2022, as a debutant, he took second place in the Painting Competition.

Samuel Kollárik presents a clearly grounded and defined artistic programme. In recent years “women's issues” have been and still are “preferentially” addressed; these themes are interesting, but we also need to see the currently less manifest but important opposite pole. Kollárik makes a complex approach to this theme. Content and form in his case are in symbiosis; he addresses the issue with long-sustained effort. An important aspect of his painting is work with the figure and rich narrative. Also advantageous is his direct contact with the Czech milieu, from which he distils a visuality bordering on the grotesque, even the absurd. Characteristically his painting shows a bold use of colour, a specific and very eloquent deformation of the human (male) figure, and dynamic handling of changes of perspective and scale.

His final entry *Gimme Some Life* (2023) is one of the paintings from a series subjectively examining the dynamics of inter-male relationships across their broad spectrum. This brings the artist once again to masculine stereotypes. In his current painting he attempts to communicate experiences of loss, departure, rupture, burnt bridges. From a reference to the history of painting (Cain and Abel), through kitsch and romanticism, he successfully matures to a sincere (self-)irony. He admits that he looks at the “issues” with a deeply rooted “Rambo” ethic – to the

point where denying it becomes an oxymoron. Despite this (or precisely because of this), Kollárik still finds a characteristic scrap of humour in the given situation, essential for a subsequent relativisation. The result is a mockery of his own short-sightedness and a honing of the edges of kitsch into forms of sincere irony.

SAMUEL KOLLÁRIK
DAJ MI TROCHU ŽIVOTA
AKRYL, SPREJ A OLEJ NA PLÁTNE
160 × 130 CM
2023

SAMUEL KOLLÁRIK
GIMME SOME LIFE
ACRYLIC, SPRAY A OIL ON CANVAS
160 × 130 CM
2023

DOMINIKA KOVÁČIKOVÁ

*1996, DOLNÝ KUBÍN

V rokoch 2017 – 2021 študovala na Akadémii umení v Banskej Bystrici, odbor grafika, v Ateliéri grafiky a volenej tvorby P. Ševčíka, od roku

2021 pokračuje v štúdiu na Katedre mal'by v Ateliéri STARTUP pod vedením doc. Triašku. Je dvojnásobnou finalistkou súťaže Mal'ba (2022 a 2023).

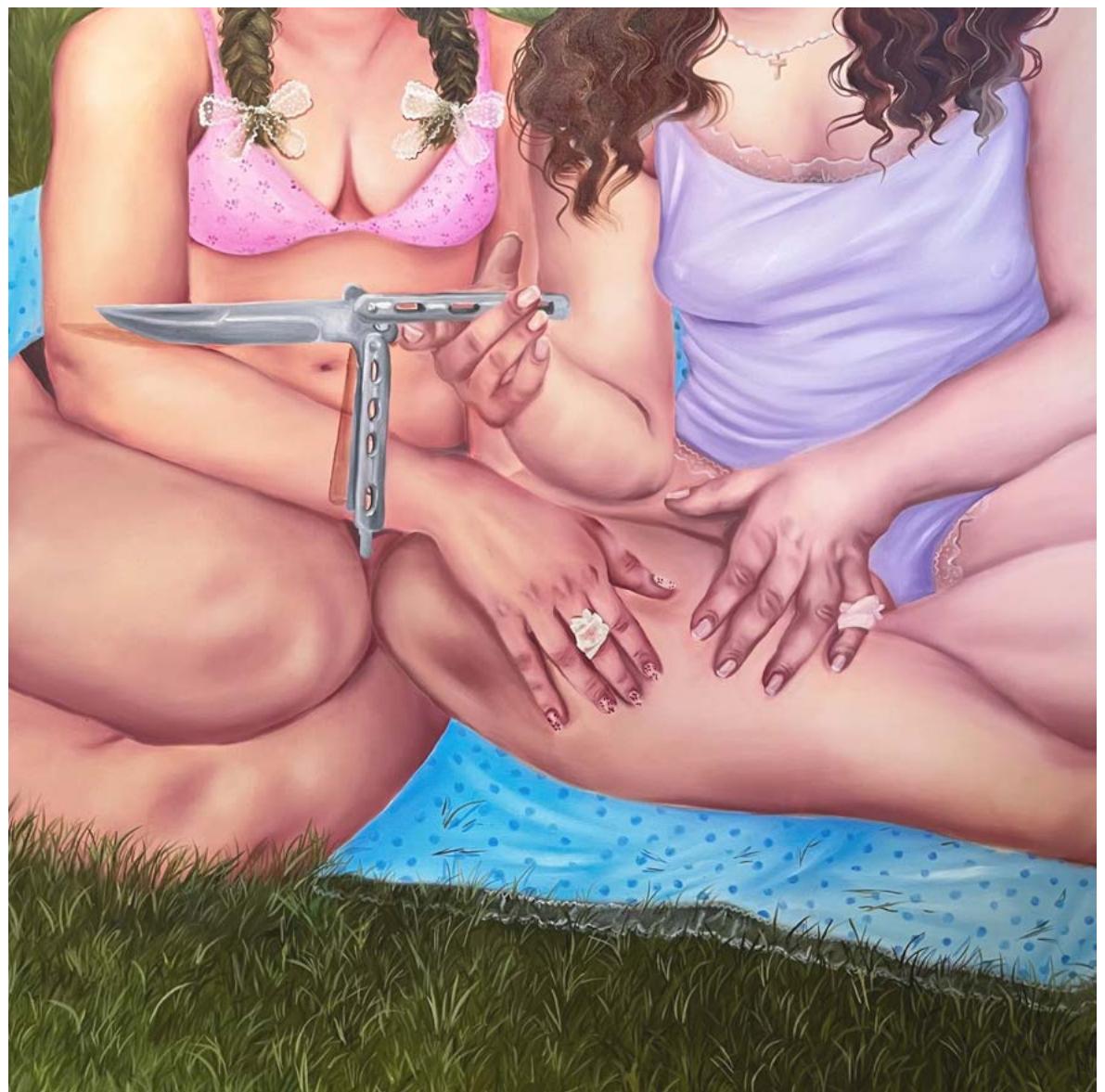
Dominika Kováčiková vo svojej tvorbe s odvahou a autenticky komunikuje vážne témy: dôrazne poukazuje na problematiku násilia páchaného na ženách, sexuálne traumy, ako je zneužívanie a obťažovanie, ale aj vnútornú nespokojnosť so vzhľadom, ktorá je často príčinou porúch príjmu potravy, prípadne sebapoškodzovania. Spodobuje prednostne mladé ženské hrdinky, neraz vo vyhrotených situáciach prameniacich najmä z potreby zažiť pochopenie a prijatie, patriť niekom či rovno zapadnúť do sveta (dospelých). Kováčiková napriek svojmu nízkemu veku prináša silné príbehy uveriteľných hrdiniek, prameniace z osobného prežívania. Protagonistky jej obrazov sú špecifické, no prehovárajú o vlastných traumách zrozumiteľne a presvedčivo. Za maskou ich odhadlania je cítiť najmä zraniteľnosť a univerzálnu túžbu po pochopení.

Finálová mal'ba *Instinct for Survival* (2023) je súčasťou širšieho (diplomového) cyklu *Holky rohypnolky*. Kováčiková spodobuje dve ženské postavy, pričom zámerne nezobrazuje ich tváre, sústredzuje sa skôr na spodné (anonýmné) časti ich tela. Napriek tomu je jej mal'ba úderná a konkrétna. Citlivou upozorňuje na problematiku „lynčovania“, ponižovania a nepochopenia – nielen zo strany verejnosti, ale aj blízkych osôb (v škole, rodine, komunité...). Autorka si jasne uvedomuje, ako tento typ negatívnych reakcií vedie ženy, ktoré sú obeťami násilia, rovno do izolácie – boja sa hovoriť o svojich skúsenostiach, zostávajú v anonymite a osamenní. Kováčikovej „hrdinky“ sú zdanivo pripravené na „pomstu“, v ruke držia balisong – nôž motýlik; navonok ukazujú silu a odhadlanie prekonáť traumu a získať späť svoju dôstojnosť. No zobrazené detaľy – stuhy vo vlasoch, dievčenské vrkoče, krížik na krku či infantilná spodná bielizeň, skôr evokujú pocit nevinnosti a čistoty. Práve táto nejednoznačnosť je popri silnom naratíve zásadnou kvalitou prítomnej mal'by.

From 2017 to 2021 she studied at the Academy of Arts in Banská Bystrica (Department of Graphic Art), in P. Ševčík's Studio of Graphic and Free Art. Since 2021 she has been continuing her studies in the Department of Painting, in the STARTUP Studio, led by Dozent Triaška. She has twice been a finalist in the Painting Competition (2022 and 2023).

Dominika Kováčiková communicates weighty themes courageously and authentically. She emphatically draws attention to the issues of violence committed against women, sexual traumas such as abuse and harassment, and feelings of discontent with one's appearance, which are frequently the reason for eating disorders and occasionally self-harm. Typically she creates young female heroines, sometimes in acute situations stemming especially from the need to be understood and accepted, to belong somewhere, or equally to conform to the world (of adults). Despite her youth, Kováčiková presents powerful stories of credible heroines, issuing from her personal experience. The protagonists of her paintings are specific, but they speak of their own traumas comprehensibly and convincingly. Behind their mask of determination, one can sense vulnerability and the universal desire to be understood.

Her final entry *Instinct for Survival* (2023) is part of her wider (thesis-related) cycle *Rohypnol Girls*. Kováčiková creates two female figures, deliberately not portraying their faces, concentrating rather on the lower (anonymous) parts of their bodies. Despite this, her painting is striking and concrete. She sensitively draws attention to the problem of “lynching”, humiliation and non-comprehension: not only on the part of the public, but also by people close to them (in school, family, community...). The artist is clearly aware of how women who are victims of violence are driven into isolation by negative reactions of this type: they are afraid to speak of their experiences; they remain in anonymity and loneliness. Kováčiková's “heroines” are seemingly prepared for “revenge”; in their hands they hold a balisong (butterfly knife); outwardly they show strength and determination to overcome trauma and regain their dignity. But the details portrayed (ribbons in hair, girlish braids, cross on the neck, infantile underwear) evoke rather a sense of innocence and purity. Precisely this ambiguity, alongside the strong narrative line, is an essential quality of Kováčiková's painting.

DOMINÍKA KOVÁČIKOVÁ
INŠTINKT PREŽITIA
OLEJ NA PLÁTNE
145 × 145 CM
2023

DOMINÍKA KOVÁČIKOVÁ
INSTINCT FOR SURVIVAL
OIL ON CANVAS
145 × 145 CM
2023

RICHARD MARCO

*1994, PREŠOV

V rokoch 2015 – 2021

študoval mal'bu
na VŠVU v Bratislavе (prof. Daniel Fisher, prof. Ivan Csudai).

dai). V roku 2020 sa ešte ako študent prezentoval na pôde Galérie mesta Bratislavы samostatnou výstavou *Silentium* a v roku 2022 sa predstavil na samostatnej výstave *Léthé* v Nitrianskej galérii. Je zastúpený v súkromných zbierkach domа aj v zahraničí. Žije a tvorí v Bratislave.

Vo svojej tvorbe (ako aj technike) sa Richard Marco obracia ku klasickej realistickej mal'be, pričom inšpiráciu nachádza v širokej zásobnici dejín umenia. Prvotné impulzy hľadá u starých majstrov (mytológické, biblické námety). Vo svojom zaujatí však nie je retrográdny – vlastný maliarsky program oživuje poučením z fotorealizmu, autorskými technikami (ako napr. narúšanie dokonalej mal'by rozpušťadlom), využitím moderných digitálnych technológií, rovnako aj posunmi v naratívnej rovine. Trvalo ho fascinuje téma pominutelnosti, smrtelnosti, mytického znovuprežívania. Aj preto programovo pracuje s (realistickými) motívmi, ktoré sa dotýkajú časovosti a konečnosti. Svoju tvorbu sa vyjadruje aj k aktuálnym témam (je angažovaný, nie však prvoplánovo) a svoje mal'by svojsky kóduje; v najnovších prácach kombinuje klasicky poňatý portrét, resp. fragment ľudského tela, s konkrétnymi historickými udalosťami strednej Európy.

Debutant súťaže Richard Marco vo svojom diele *The Midas Stigmata III.* (2023) spodobuje dve ruky – detail dlaní, do ktorých umiestňuje dobové mince Slovenského fašistického štátu a Nemeckej tretej ríše. Otvára tak dialóg medzi kolektívou pamäťou a kolaborujúcou históriou vlastného domova. Mince vníma ako presný, určujúci symbol miesta a času, ale aj ako zástupný symbol chamektivosti, poslušnosti a slepoty voči zlu. Touto paralelou ponúka poučenie, resp. varovanie do morálnych dilem súčasnosti. Mytológické podobenstvo o kráľovi Midasovi, ktorého vlastná chamektivosť priviedla takmer k smrti, dáva Marco do súvislosti s prvou Slovenskou republikou. Totalitný režim prostredníctvom rasového zákonodarstva umožnil prenasledovanie, zbavenie dôstojnosti, majetku a občianstva a napokon aj deportácie židov. V prvej vlnе v roku 1942 bolo do nemeckých koncentračných táborov za poplatok 500 mariek za osobu vyvezených 58 tisíc ľudí, pričom Slovensko bolo jediným neokupovaným štátom, ktorý židov deportoval z vlastnej vôle.

From 2015 to 2021 he studied painting at the Academy of Fine Arts and Design in Bratislava (Prof. Daniel Fisher, Prof. Ivan Csudai). In 2020, while still a student, he had a solo exhibition *Silentium* at Bratislava City Gallery, and in 2022 his solo exhibition *Lethe* was held in the Nitra Gallery. He is represented in private collections at home and abroad. He lives and works in Bratislava.

In his art (technique included)

Richard Marco turns towards classical realistic painting, finding inspiration in the extensive stocks of art history. He looks for primary impulses in the Old Masters (mythological and biblical themes). This fascination does not, however, make him retrograde: he invigorates his programme with ideas from photorealism, artistic techniques (e.g. impairing a perfect painting with a solvent), use of modern digital technologies, and also shifts on the narrative plane. He has a lasting fascination with the theme of transience, mortality, mythically living anew. For this reason also, he works programmatically with (realistic) motifs which concern temporality and finality. He expresses himself on current themes in his art (with commitment, but not crudely or blatantly), and in his own distinctive way he codes his paintings, in his latest works combining a classically conceived portrait or fragment of the human body with particular historical events in Central Europe.

Richard Marco makes his debut in the competition with *The Midas Stigmata III.* (2023), where he shows the palms of two hands in detail. He has placed coins from the Slovak fascist state and the German Third Reich in these hands. Thereby he opens up a dialogue between collective memory and the collaborating history of his own homeland. The coins are seen as a precise, defining symbol of place and time, and also a symbol representing greed, servility, and blindness to evil. With this parallel Marco offers instruction, or warning, about the moral dilemmas of the present day. The mythological parable of King Midas, whose greed led him almost to death, is associated with the First Slovak Republic. The totalitarian regime, via its racial legislation, enabled persecution, deprivation of dignity, property and citizenship, and ultimately deportation, of the Jews. In the first wave in 1942 58,000 people were transported to German concentration camps, with payment of a fee of 500 marks per person. Slovak was the only non-occupied state which deported the Jews of its own will.

RICHARD MARCO
THE MIDAS STIGMATA III.
KOMBINOVANÁ TECHNIKA
OLEJ A AKRYL NA PLÁTNE
190 × 150 CM
2023

RICHARD MARCO
THE MIDAS STIGMATA III.
COMBINED TECHNIQUE OIL
AND ACRYLIC ON CANVAS
190 × 150 CM
2023

IVANA MOJŠOVÁ

*1994, MARTIN

V rokoch 2014 – 2020 študovala na Vysokej škole výtvarných umení a dizajnu v ateliéri Mal'by pod vedením Klaudie Kosziby. V roku

2017 absolvovala študijný pobyt na Stroganov akadémii umení v Moskve. Trojnásobná finalistka súťaže Mal'ba (2021, 2022, 2023) bola v roku 2021 pri svojom debute ocenená druhým miestom.

Ivana Mojšová pojednáva vo svojich obrazoch široko ukotvený okruh tém: „od romantiky po soft porno, od ženských aktov po vypitvané kurča“. Vyjadruje sa prostredníctvom protichodných polôh a formálneho striedania štýlov. Rozvíja v nich prednostne dynamiku mocenských vzťahov – zaujíma ju honba za niečím vytúženým – či už je to slast, moc, dobrý úlovoč, chvíľkové potešenie. Autorka často narába s ambivalenciou scény, kóduje ju prostredníctvom symbolov a odkazov, prevracia zaužívané vizuálne schémy a stereotypy. Dynamiku svojich diel vytvára nielen formálne – prostredníctvom kompozície, ale aj naratívom (takmer až scénické aranžovanie, nejednotná mierka, predmety a deje „vytrhnuté“ z kontextu).

Prostredníctvom finálovej mal'by *Plody inflácie* (2023) reaguje Mojšová na veľmi živú tému, ktorá určuje naše životy v makro-, ale aj mikropriestore. Pripomína, že tak ako sa zvyšujú náklady v iných povolaniach, tak sa prirodzene aj samotná umelecká tvorba stáva čoraz drahšou. Prázdný priestor symbolizuje plochu, ktorú by maliar pred osemnástimi rokmi mohol zaplniť farbami za rovnaké náklady vyčlenené na tvorbu umeleckého diela. Mojšová kolážovo kombinuje prvky reality (nákupná ige-litová taška) s klasickým ateliérovým prostredím (rámy, obrazy), ale aj levitujúcou zeleninou či ovocím (rebarbora?). Nedokončenosť je však v jej prevedení viac obsahovou priponiekou (nemožnosť domaľovať plátno z objektívnych príčin) než maliarskou hrou s priestrom. Ak inflácia znižuje hodnotu peňazí v priebehu času, je možné, že nám Mojšová touto cestou kladie vlastne všeobecnejšiu otázku o význame mal'by ako takej (a to nielen v tejto zvláštnej dobe...).

From 2014 to 2020 she studied at the Academy of Fine Arts and Design in Bratislava, in the Mal'by Studio led by Klaudia Kosziba. In 2017 she completed a study stay at the Stroganov Academy of Arts in Moscow. A three-times finalist in the Painting Competition (2021, 2022, 2023), on her debut in 2021 she was awarded second place.

Ivana Mojšová tackles a wide circle of themes: “from romanticism to soft porn, from female nudes to a gutted chicken”. She expresses herself via conflicting registers and formal alternation of styles. A favourite theme for development is the driving force of power relationships (of particular interest is the hunt for something desired), be it pleasure, power, a good catch, momentary delight. The artist often works with the ambivalence of the scene, coding it via symbols and references; she overturns familiar visual schemas and stereotypes. She creates the dynamics of her works not just formally, through composition, but also through narrative (an almost scenic arrangement, non-uniform scale, objects and actions “torn” out of context.)

With her final entry *The Fruits of Inflation* (2023),

Mojšová responds to an extremely live theme that determines our lives in both macro and micro space. She observes that, just as costs are rising in other

professions, likewise the creation of art is becoming ever more expensive. An empty space symbolises the surface which the painter eighteen years ago could have filled with colours for an equal investment in the creation of a work of art. Collage-style, Mojšová combines elements of reality (plastic shopping bag) with the classical studio setting (frames, paintings) and also with levitating vegetables or fruit (rhubarb?). The incompleteness in her presentation, however, is more a comment on the content (impossibility of fully painting the canvas for objective reasons) than a painterly playing with space. Given that inflation lowers the value of money with the passage of time, it is possible that Mojšová by this means is confronting us with a more general question about the significance of painting as such (and not only in this strange time...).

IVANA MOJŠOVÁ
PLODY INFLÁCIE
OLEJ NA PLÁTNE
70 × 100 CM
2023

IVANA MOJŠOVÁ
FRUITS OF INFLATION
OIL ON CANVAS
70 × 100 CM
2023

MIROSLAV SANDANUS

*1994, ŽILINA

V rokoch 2016 – 2021 študoval v Otvorenom ateliéri mal'by Rastislava Podobu na Akadémii umení v Banskej Bystrici.

Za svoju diplomovú prácu

získal cenu rektora. Je viacnásobným finalistom súťaže Mal'ba (2020, 2021, 2022, 2023), pričom už pri svojom debute v roku 2020 obsadiл tretie miesto. V roku 2022 získal Cenu Martina Benku. V ostatných rokoch sa prezentoval na početných samostatných a skupinových výstavách doma i v zahraničí. Žije a tvorí v Žiline.

Autor sa uviedol na domácej scéne so súborom diel s environmentálnou tematikou – fascinovali ho

skládky, odpad, poveternostné zmeny, ničenie planéty – naliehavá problematika, ktorá je najmä mladou generáciou vnímaná veľmi citlivovo. V ostatnom období sa jeho záujem obracia skôr k človeku a jeho aktuálnym problémom, stále však ostáva prítomné jeho previazanie s prírodou. Sandanusov prístup k mal'be je takpovediac „klasický“, zvyčajne pracuje s monochromatickým farebným spektrom – hlavne preto, aby diváka, ktorý pozera na jeho dielo, ešte viac vtiahol do atmosféry obrazu. Chce, aby intenzívne precítil moment, ktorý maliarsky zachytil. Núti ho zamyslieť sa, zastaviť sa – precítiť a zároveň prehodnotiť vnímanie okolitého sveta.

Aj finálová mal'ba *Ilúzie* (2023) je výsledkom sústredeného pozorovania. Sandanus priznáva, že ho fascinuje sledovanie detailných čírt vybraných postáv a ich aktuálne správanie. Zaujíma ho však aj to, ako ich ovplyvnili predchádzajúce osobné, ale aj celospoločenské udalosti. Uvedomuje si, že človek dnes prílišným sledovaním sociálnych médií stráca vlastný život a môže mať skutočný problém socializovať sa. V prenesenej podobe práve toto zistenie spodobuje na prítomnej mal'be. Jednotlivé postavy navonok pôsobia, že sú si blízke – v zdanlivo spoľočnom, doslova až extatickom prežívaní akéhosi dej. V skutočnosti medzi sebou nekomunikujú, každá z nich prežíva realitu anonymne, sama pre seba – vo svojom individuálnom svete. Sú uzavreté vo vlastnom pršíplásti, v akejsi „bubble“, v ktorej si vytvárajú predstavy a ilúzie o svojom pohľade na život. Sú si tak blízko, a pritom strácajú možnosť akejkoľvek vzájomnej komunikácie.

From 2016 to 2021 he studied in Rastislav Podoba's Open Studio of Painting, at the Academy of Arts in Banská Bystrica. For his thesis work he was awarded the Rector's Prize. He is a four-times finalist in the Painting Competition (2020, 2021, 2022, 2023), already gaining third place on his debut in 2020. In 2022 he was awarded the Martin Benka Prize. During recent years his work has appeared in numerous solo and group exhibitions at home and abroad. He lives and works in Žilina.

This artist made his appearance on the domestic scene with a series of works on environmental themes. He was fascinated by dumps, rubbish, meteorological changes, the destruction of the planet. These are urgent issues, about which the young generation in particular feels very strongly. In recent times Sandanus's interest has turned rather to the human being and his contemporary problems. The artist's engagement with Nature, however, remains ever-present. His approach to painting is "classical"; usually he works with a monochromatic colour spectrum. This is principally so that the viewer looking at his work will be drawn deeper into the painting's atmosphere: the viewer should intensively feel the moment which the artist has captured by painterly means. It will compel him/her to think, to stop still, to feel deeply and at the same time reevaluate his/her perception of the surrounding world.

Sandanus's final entry *Illusions* (2023) is the fruit of concentrated observation. The artist acknowledges his fascination with tracking the detailed features of selected figures and their current behaviour. He is also interested, however, in how they were influenced by previous personal and also nation-wide events. He is aware that the human being today, by excessive following of social media, is losing his own personal life and may have a real problem socialising. In a transferred sense, it is precisely this insight that Sandanus portrays in the present painting. Outwardly the individual figures act as if they were close to one another – in a seemingly shared, literally even ecstatic experience of some event. In reality, they do not communicate with one another – each experiences reality anonymously, purely for themselves, in their individual world. They are wrapped up in their own plastic raincoat, or in a kind of "bubble", where they create ideas and illusions about their view of life. They are so close to one another, yet at the same time they lose the opportunity of any kind of mutual communication.

MIROSLAV SANDANUS
ILÚZIE
AKRYL NA PLÁTNE
155 × 190 CM
2023

MIROSLAV SANDANUS
ILLUSIONS
ACRYLIC ON CANVAS
155 × 190 CM
2023

DOMINIKA ŠKORVÁNEKOVÁ

*1997, BREZNO

V rokoch 2017 – 2023 študovala na Akadémii umení v Banskej Bystrici na Fakulte výtvarných umení, v Otvorenom ateliéri mal'by doc. Podobu. Je aktívna ako ilustrátorka (napr. časopis VERZIA 4/2022), tvorí autorské, ručne viazané knihy, ako aj objekty z papierovej hmoty. Venuje sa aj literárnej tvorbe a hudbe – skladá jednoduché klavírne piesne inšpirované prírodou. V roku 2022 bola jej autorská kniha Prízraky jedného muža zaradená medzi Najkrajšie knihy Slovenska.

Dominika Škorváneková prostredníctvom svojej tvorby skúma najmä krehkosť a pominutelnosť. Aj preto sa prednostne vyjadruje akvarelovou mal'bou. Táto technika – jej nestálosť, premenlivosť, jemnosť, ale v istom zmysle aj nepoddajnosť (samovoľné schnutie, svojvoľný vznik škvŕn, procesuálnosť...) ju fascinujú. Sústreduje sa na jednoduché motívy, v ktorých často prelínajú prírodné štruktúry s motívom vlastného tela (napr. bakalárská práca Krehkosť, v ktorej sa zaoberala späťosťou ženy a krajiny). Práve potreba autorky vciťovať sa do prostredia, doslova „rozpúštať realitu“ (prelievanie realistického zobrazenia až do abstrakcie), absolútne korešponduje s jej formálnym prejavom (fluidná akvarelová či tušová mal'ba). Predmetom jej záujmu je tiež ticho, jeho ľahká, efemérna substancia, plynutie času... Rovnako sa zamýšľa nad motívom prázdnia a zapĺňania, vrstvami i krajinou, ktorá sa mení. Mal'ba je pre ňu živá a príťažlivá; jej tvorivý proces a potenciál predstavujú presne to, čo ju zaujíma a nadchýna – formálne, technicky, ale aj obsahovo a pocitovo.

Finálové dielo *Kamenná mohyla II.* (2023) prináša veľmi osobnú, intimnú výpoved'. Škorváneková je vo svojom prejave prednostne poetická, jej monumentálne akvarelové mal'by spodobujú najmä ľahko zaznamenateľné premeny okamihu. V tomto prípade má jej maliarska výpoved' charakter autoportrétu. Približuje skúsenosť so smrťou otca. Opakujúce sa úvahy nad krehkosťou a efemérnosťou sú v jasnej symbióze s jazykom fluidnej mal'by. Biela farba podľa autorky odkazuje k pocitu stratenosti. Kamene zasa slúžia na vymedzenie cesty – židia ich ukladajú zosnulým na hroby namiesto kvetov. Pozoruhodné je, akým spôsobom ich spodobuje – ich štruktúra má v sebe čosi organické, pulzujúce, ľudské, akoby sama autorka bola tými kameňmi... Zvláštne, že tak ako voda tvaruje kameň, až vytvorí okruhliak, obmýva ho a obrusuje jeho hrany; je účastná a určujúca aj pri samotnom maliarskom procese.

From 2017 to 2023 she studied at the Academy of Arts in Banská Bystrica (Faculty of Visual Arts), in Dozent Podoba's Open Painting Studio. She is active as an illustrator (e.g. the journal issue VERZIA 4/2022); she makes artistic hand-bound books and objects from paper materials. Furthermore, she is a literary creator and musician, composing simple piano songs inspired by Nature. In 2022 her book One Man's Phantoms was rated among the Most Beautiful Books of Slovakia.

Dominika Škorváneková's art particularly explores fragility and transience. Partly for this reason, her preferred medium is watercolour painting. This technique fascinates her: its inconstancy, mutability, delicacy, but also, in a certain sense, intractability (arbitrary drying, arbitrary emergence of stains, processuality...). She concentrates on simple motifs, where natural structures often overlap with the motif of her own body (e.g. her baccalaureate work Fragility, where her topic is the connectedness of woman and landscape). Precisely this need the artist has to enter into the setting by feeling, literally to "dissolve reality" (shedding realistic portrayal to the point of abstraction), is absolutely consistent with her formal expression (fluid watercolour or Indian ink painting). A further object of her interest is silence, its light ephemeral substance, and the flowing of time... Likewise she ponders the motif of emptiness and filling, with layers and with a changing landscape. Painting for her is vital and attractive: her creative process and potential show precisely what interests and enthuses her, formally, technically, and also in content and in feeling.

Her final entry *Cairn II.* (2023) provides a very personal, intimate statement. Škorváneková prefers to be poetic in her expression; her monumental watercolour paintings mainly show instantaneous changes that are difficult to record. In this case, her painterly statement has the character of a self-portrait. She is communicating her experience of the death of her father. The recurring reflections on fragility and transience are plainly in symbiosis with the language of fluid painting. The colour white, according to the artist, refers to a feeling of being lost. Again, stones serve to demarcate a path (Jews lay them on the graves of their deceased, instead of flowers). The manner in which she shows them is remarkable: their structure has inherently something organic, pulsing, human... as if the artist herself was these stones... Strange, that just as water shapes a stone until it's rounded, washing off and abrading its edges, it is also participant and determinant in the actual process of painting.

DOMINÍKA ŠKORVÁNEKOVÁ
KAMENNÁ MOHYLA II.
AKVAREL NA PLÁTNE BEZ
ADJUSTÁCIE NA BLINDRÁM
200 × 80 CM
2023

DOMINÍKA ŠKORVÁNEKOVÁ
CAIRN II.
WATERCOLOR ON CANVAS WITHOUT
ADJUSTMENT TO THE BLIND FRAME
200 × 80 CM
2023

ANNA ŠTEFANOVIČOVÁ

*1996, SKALICA

V rokoch 2016 – 2022 študovala na Akadémii výtvarných umení v Prahe u Vladimíra Skrepla. V roku 2019 absolvovala stáž v ateliéri fotografie 2, na pražskej UMPRUM u Václava Jiráska a Štěpánky Stein. Predtým v roku 2018 stážovala v ateliéri hostujúceho umelca Simona Starlinga. Žije a pracuje v Prahe.

Štefanovičovej mal'by sa vyznačujú výraznou (základnou) farebnosťou, veľkými kontrastnými plochami a štylizovanými figurálnymi motívmi. Inšpirácia akoby vychádzala z klasickej moderny (Malevič, Mondrian), pritom samotné prevedenie je čisto súčasné a odľahčené, zbavené akýchkoľvek nánosov historizmu. Autorka siahá po predmetnosti, v jej výtvarnom prejave je zrejmé aj poučenie z českého prostredia, kde odkaz k avantgardným tradíciam rezonuje bezpochyby silnejšie. Čerpá z neškolenej (primitívnej) tvorivosti, podobne ako Malevič vychádza z neakademickej figurácie. Sama priznáva, že ju inšpiruje najmä kohokoľvek nadšenie do kreatívnej činnosti. Námety často preberá z detskej, naivnej a púťovej tvorby či „domáceho umenia“. Jej tvorba vychádza z intuitívneho procesu – vyberá si vizuálne typické prvky, ktoré vzájomne s ľahkosťou kombinuje. Dôležitá je pre ňu motivácia, myšlienka a celkový koncept. Maľba zostáva pre Štefanovičovú primárne disciplínou, aj keď ju často a rada dopĺňa (kresba, objekty, keramika). Počas procesu tvorby aktívne experimentuje s rôznymi hobby technikami a postupmi, vo výsledku si naprieč médiami zachováva svojský (ľahký, radostný) vizuálny prejav.

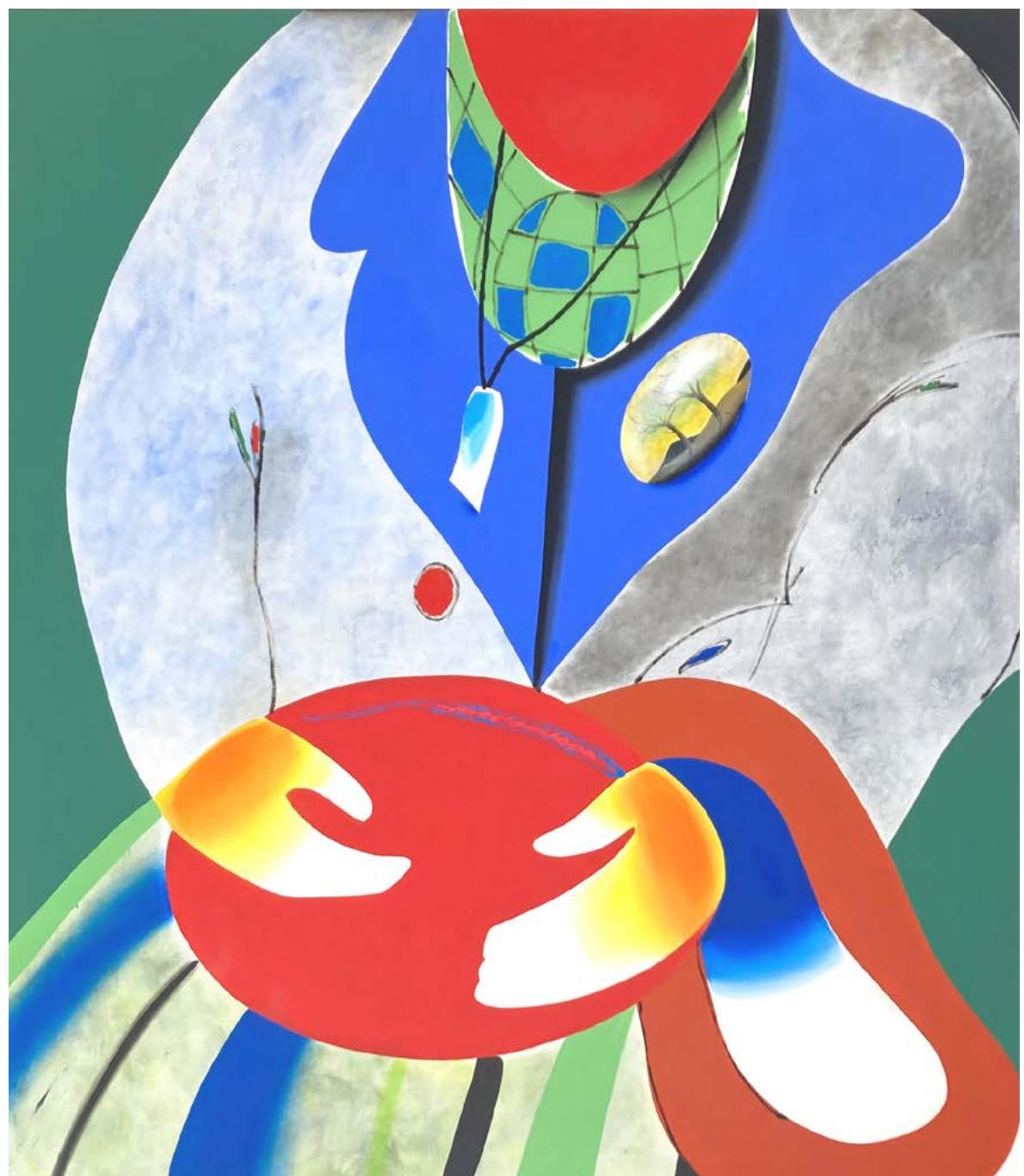
Finálová maľba *I Remember That Time* (2023) je súčasťou série, v ktorej sa autorka inšpirovala vizualitou objektov so sentimentálnou hodnotou. Vníma ich ako navrhované bez logickej štruktúry a precíznosti, ktoré omrzia, ale pritom provokujú, pobavia a rovnako aj inšpirujú. Slúžia často ako upomienkové predmety alebo dary, ktoré vlastne nechceme z citových dôvodov zahodiť. Zdobia naše interiéry, záhrady či dokonca telá. Štefanovičová vyjadruje vlastnú interpretáciu a osobný vzťah k týmto veciam, ktorých vzhľad ju príťahuje a navracia do detstva. Figúry na obrazoch sú zdobené malými predmetmi, príveskami, taškami, ktoré zobrazujú tieto výrobky a možno aj spomienky s nimi spojené.

From 2016 to 2022 she studied at the Academy of Fine Arts in Prague with Vladimír Skrepel. In 2019 she completed a study stay in Photography 2 Studio in UMPRUM in Prague with Václav Jirásek and Štěpánka Stein. Previously, in 2018, she had worked for a period in the guest artist Simon Starling's studio. She lives and works in Prague.

Štefanovičová's paintings are distinguished by a striking (basic) colour, large contrasting surfaces, and stylised figural motifs. Inspiration seems to have

come from the classic modern movement (Malevič, Mondrian), though the actual presentation is purely contemporary and unburdened, stripped of any deposits of historicism. This artist strives for the objective. Her expression clearly shows what she has learned from the Czech milieu, where undoubtedly the avantgarde traditions have a more powerful resonance. She draws from an unschooled (primitive) creativity, rather as Malevič takes his starting-point from non-academic figuration. Štefanovičová acknowledges that anyone at all with enthusiasm for creative activity inspires her. Often she adopts themes from children's art, naive and pilgrimage art, or "domestic art". Her work comes from an intuitive process – she selects visually typical elements, which she combines freely. Important for her is motivation, idea, and overall concept. Painting remains the primary discipline for Štefanovičová, though she likes to supplement it with drawing, objects and ceramics. During the process of creation she actively experiments with various hobby techniques and procedures. Across the different media, in the outcome she retains her distinctive (light, joyous) visual expression.

Her final entry *I Remember That Time* (2023) is part of a series in which the artist was inspired by the visuality of objects with sentimental value. She thinks of them as designed without logical structure and precision, things that irritate but at the same time provoke, amuse, and even inspire. Often they serve as memorial objects or gifts, which for sentimental reasons we do not really want to throw away. They decorate our interiors, our gardens, or indeed our bodies. Štefanovičová expresses her own interpretation and personal relationship to these things, whose appearance attracts her and brings her back to childhood. The figures in the paintings are decorated with small objects, appendages and bags, which portray these products and perhaps the memories bound up with them.

ANNA ŠTEFANOVIČOVÁ
I REMEMBER THAT TIME
OLEJ A AKRYL NA PLÁTNE
150 × 130 CM
2023

ANNA ŠTEFANOVIČOVÁ
I REMEMBER THAT TIME
OIL AND ACRYLIC ON CANVAS
150 × 130 CM
2023

MICHAELA ŠURANSKÁ

*1993, LEVICE

V roku 2023 získala doktorandský titul na Akadémii umení v Banskej Bystrici, kde predtým pod vedením doc. Triašku v rokoch

2016 – 2018 študovala mal’bu v Ateliéri STARTUP. V období 2012 – 2016 pôsobila v ateliéroch mal’by doc. Podobu a prof. Kudličku. V roku 2018 absolvovala študijný pobyt na Akademii sztuk pieknych vo Vroclave u prof. Stanisława Kortyku a v roku 2015 na Universitatea de Artă și Design din Cluj-Napoca. V roku 2016 získala Cenu dekanza za najlepšiu záverečnú bakalársku prácu a v roku 2022 sa stala finalistkou súťaže Strabag Artaward. Kurátorský pôsobí v Rozkvet Gallery v Banskej Bystrici a je autorkou projektu Kláštor Opening. Je mimoriadne aktívna, pravidelne participuje na samostatných aj skupinových výstavách.

Michaela Šuranská sa vo svojej tvorbe sústreduje na skúmanie krajiny, zaujíma ju, ako do jej teritória vstupuje človek a mení ju svojim pôsobením/zásahmi. Odvoláva sa na termín taskscape antropológa Tima Ingolda, ktorý hovorí o krajine ako o prostredí činností formovaných ľudskou aktivitou, pričom v tomto procese je rozhodujúcich päť faktorov: mobilita, biotope, ekonomika, príroda a verejný priestor. Šuranského maliarsky program sa preto prirodzene rozvíja okolo tém spojených s pamäťou, resp. identitou. Prirodzene tak naráža na hranice iných disciplín – okrem archeológie (výskum terénu, simulácia lokalít a ich mapovanie) je to aj sociológia, antropológia či filozofia. Vo svojej praxi programovo pracuje s možnosťami expandovanej mal’by. Maliarske inštalácie konštruuje v priestore, analyzovaný terén často člení geometrickou mriežkou. Pozičným je najmä jej záujem o lokálne prostredie a konkrétné lokality, „rurálne“ Slovensko a jeho „ruiny“.

V prípade finálnej kompozície Research on Shining Stones II. (2023) je východiskovou situáciou súčasná podoba hradiska z 9. – 10. storočia v obci Tlmače. Zdevastovanie lokality spôsobila transformácia na záhradkársku oblasť už koncom 70. rokov minulého storočia. Apropriáciou archeologických metód Šuranská definuje vznik obrazu (terén, vrstva, taskscape); navyše pozoruhodne odkryva historické vrstvy cez materiál a jeho historické/mieste konotácie. Vzniká mal’ba-montáž – hybrid na pomedzí postmodernej koláže. Podkladom je industriálna celta z miestneho závodu na výrobu kotlov. Jeho tvaroslovie asociouje zničenú pamiatku a subjektívne mikrohistóriu, ktoré sa ako ruiny nižšieho významu uvoľňujú z pôvodných kontextov. Stávajú sa tak volnými elementmi otvorenými k novému vnímaniu.

In 2023 she achieved her doctorate at the Academy of Arts in Banská Bystrica, where previously (2016 – 18) she had studied painting in the STARTUP Studio, under the guidance of Doz. Triaška. From 2012 to 2016 she had worked in Dozent Podoba's and Prof. Kudlička's Painting Studios. In 2018 she completed a study stay at Akademia sztuk pieknych in Wrocław with Prof. Stanisław Kortyka, and in 2015 at Universitatea de Artă și Design din Cluj-Napoca. In 2016 she won the Dean's Prize for best final baccalaureate work; in 2022 she was a finalist for the Strabag Artaward. She works as a curator in Rozkvet Gallery in Banská Bystrica and is the author of the Kláštor Opening Project. An exceptionally active person, she regularly participates in solo and group exhibitions.

Michaela Šuranská concentrates on the exploration of landscape. She is interested in how the human being enters its territory and changes it by his/her workings and interventions. Here she is thinking in terms of taskscape, a term used by the anthropologist Tim Ingold, who speaks of landscape as a setting for operations formed by human activity, with five factors being decisive in this process: mobility, biotope, economy, Nature and public space. Šuranská's painterly programme therefore naturally develops around themes connected with memory or identity. Inevitably, then, it arrives at the frontiers of other disciplines: apart from archaeology (researching terrain, simulation and mapping of localities), there is also sociology, anthropology and philosophy. In her art practice she works programmatically with the possibilities of an expanded painting. Šuranská constructs painterly installations in space, often articulating the analysed terrain with a geometrical grid. An especially positive feature is her interest in the local environment and specific localities, "rural" Slovakia and its "ruins".

In her final entry Research on Shining Stones II. (2023), the point of departure is the present-day form of a 9th – 10th century fortress in the village of Tlmače. Devastation was caused in the locality by its transformation to an allotment area in the late 1970s. Appropriating archaeological methods, Šuranská defines the emerging painting (terrain, stratum, taskscape); furthermore, in a remarkable way she discloses historical layers through the material and its historical/local connotations. A painting-montage emerges, a hybrid at the extremity of postmodern collage. The base is industrial tent-canvas, from a local factory that makes boilers. Its morphology associates a ruined monument with subjective micro-histories, which as ruins of lesser significance are untied from their original contexts. They thus become free elements, opened up to a new perception.

MICHAELA ŠURANSKÁ
RESEARCH ON SHINING STONES II.
OLEJ A AKRYL NA BAVLNENEJ CELTE
165 × 180 CM
2023

MICHAELA ŠURANSKÁ
RESEARCH ON SHINING STONES II.
OIL AND ACRYLIC ON COTTON CANVAS
165 × 180 CM
2023

*1992, DUNAJSKÁ STREDA V rokoch 2012 – 2016 študovala na Vysokej škole výtvarných umení v Bratislave mal'bu a iné médiá v IV.

ateliéri profesora Csudaia. V období 2016 – 2017 pokračovala v štúdiu v Ateliéri + -XXI profesora Fischera a v rokoch 2017 – 2018 v maliarskom ateliéri Dvaja R. Podhorského a M. Špirca. Je viacnásobnou finalistkou súťaže Mal'ba (2017, 2022 a 2023). V roku 2022 bola nominovaná na cenu Piero D'Amore E Colore na veľtrhu The Others v Turíne a longlist ceny STRABAG Artaward International vo Viedni. Žije v Dunajskej Strede, tvorí v bratislavskej Novej Cvernovke.

Maliarsky program Heleny Tóth je sústredený takmer výlučne okolo spodobovania lesných zátiší. Autorka ich však nemaluje podľa prírody. Nedrží sa videnej skutočnosti, k jej mal'bám neexistuje reálny predobraz. Lesy si vytvára v maliarskom ateliéri, podľa vlastných pravidiel; bez ohľadu na skutočnosť. Mal'bou reflekтуje osobné príbehy. Z ich fragmentov si vytvára akýsi imaginatívny les – vlastnú krajinu, súkromný priestor na inscenovanie krehkých momentov, myšlienok a túžob, pre ktoré v bežnom živote vlastne nie je miesto. Jej hlavným cieľom je skúmať hranice mal'by bez predlohy – je pre ňu výzvou neopustiť ateliér, nekopírovať vopred dané, ale vystačiť si s vlastnou fantáziou o (bezpečnom a fiktívnom) lese, ktorý je jej taký vzdialenosť, ale blízky zároveň. Tóthovej predstava o lese je snahou preniknúť do hĺbky, do vlastného vnútra. Jej lesy sú vždy prázdne, neohraničené, nedotknuté, niet v nich človeka. Načrtáva ich rozostené, vibrujúce; necháva do popredia vystúpiť ilúziu atmosférickej, neurčitej krajiny, zdanlivo inšpirovanej prírodou, ale v skutočnosti žijúcej mimo jej pravidiel. Práve týmto spôsobom si pre seba vytvára špeciálne, ideálne prostredie – útočisko. Miesto, ktoré neohrozujú vonkajšie vplyvy, ale ani vnútorná neistota...

Finálové dielo *Visual Representation of a Painter's Life* (2023) zobrazuje konkrétny konár, ktorý autorka našla na Horehroní. Priznáva fascináciu vizuálne príťažlivým predmetom, vlastné zaujatie však symbolicky posúva ďalej. Využíva ho ako jazyk, prostredníctvom ktorého vypovedá väzne myšlienky. Halúzka (takmer až suchá ratolest) pre ňu symbolizuje mladých umelcov, ktorí sú na scéne aktívni, musia zvládať prácu troch osôb v jednom, často zápasia s vyhorením, s pocitom beznádeje a zúfalstva, s úplným fyzickým vyčerpaním. Upozorňuje, že kvantita energie, ktorú do svojej tvorby a projektov umelci vkladajú, sa nevracia v rovnakom množstve. Cíti/-ia sa preto často ako holý, suchý konár, visiaci na tenkej šnúre. Prirodzené, v súvislosti s touto neistotou a frustráciou nemôžeme opomenúť termín prekariát („prekérny“ a „proletariát“), ktorý ako prvý použil francúzsky sociológ Pierre Bourdieu. Chýbajúca sociálna, ako aj finančná stabilita je totiž stále jedným zo zásadných – negatívne určujúcich – faktorov umeleckej prevádzky.

From 2012 to 2016 she studied painting and other media in Prof. Csudai's Studio IV, at the Academy of Fine Arts and Design in Bratislava. In 2016 – 17 she continued her studies in Prof. Fischer's Studio + -XXI, and in 2017 – 18 in R. Podhorský and M. Špirec's Painting Studio Dvaja. She is a three-times finalist in the Painting Competition (2017, 2022 and 2023). In 2022 she was nominated for the Piero D'Amore E Colore Prize at The Others fair in Turin, and she was on the longlist for the STRABAG Artaward International in Vienna. She lives in Dunajská Streda and works in Nová Cvernovka in Bratislava.

Helen Tóth's painting programme concentrates almost exclusively on portraying forest still lifes. The artist, however, does not paint them according to Nature. She does not adhere to a seen reality; there is no real model for her paintings. She creates forests in her painter's studio, according to her own rules, not considering reality. In her painting she reflects personal episodes. From their fragments she creates a kind of imaginary forest: a country of her own, a private space for the staging of delicate moments, thoughts and desires, for which there is no place in ordinary life. Her main aim is explore the boundaries of painting without a model: for her the challenge is not to leave the studio, not to copy what is pre-given, but to have enough with her own fantasy of a (safe and fictitious) forest, which is both distant from her and close at the same time. Tóth's idea of the forest is an attempt to penetrate to the depths, to her own inner self. Her forests are always empty, unbounded, untouched, without any human being in them. They are unfocused, vibrant, as sketched by her; she lets appear in the forefront the illusion of an atmospheric, indefinite landscape, seemingly inspired by Nature, but in reality living outside its rules. In this manner she makes herself a special, ideal environment – a refuge. A place that is not menaced either by outside influences or inner uncertainty...

Her final entry *Visual Representation of a Painter's Life* (2023) portrays a specific branch which the artist found in Horehronie. She admits to a fascination with a visually attractive object, but symbolically she moves her own captivation further onwards. She uses it as a language via which she utters serious thoughts. For her, the little branch (almost a dry twig) symbolises young artists who are active on the scene: they have to do the work of three; often they struggle with burnout, feelings of hopelessness and despair, and complete physical exhaustion. She points out that the quantity of energy that artists invest in their creative art and projects does not bring returns in equal measure. Therefore she / they often feel like a bare dry branch hanging on a thin cord. Naturally, in connection with this uncertainty and frustration we must not omit to mention the term precariat ("precarious" and "proletariat"), which was first used by the French sociologist Pierre Bourdieu. The lack of social as well as financial stability is one of the fundamental (negatively determining) factors in artistic practice.

HELEN TÓTH
VISUAL REPRESENTATION
OF A PAINTER'S LIFE
OLEJ NA PLÁTNE
 $140,5 \times 84,5 \times 4$ CM
2023

HELEN TÓTH
VISUAL REPRESENTATION
OF A PAINTER'S LIFE
OIL ON CANVAS
 $140,5 \times 84,5 \times 4$ CM
2023

DUŠANA VRBOVSKÁ

*1992, SKALICA

V rokoch 2013 – 2017 študovala v Ateliéri klasických maliarskych disciplín prof. L. Hološku na Akadémii umení

v Banskej Bystrici. Následne v rokoch 2018 – 2019 absolvovala magisterské štúdium v Otvorenom ateliéri mal'by doc. R. Podobu. V roku 2016 absolvovala študijný pobyt na Západočeskej univerzite v Plzni, na Fakulte designu a umenia Ladislava Sutnara, v Ateliéri mal'by Aleša Ogouna. V rokoch 2018 a 2023 bola finalistkou súťaže Mal'ba.

Tvorba Dušany Vrbovskej prerázda zvláštne zaujatie a odovzdanie jasne vymedzenému programu. Ten vychádza primárne z potreby pozorovať a skúmať okolity svet, pričom východisko záujmu tvorí fascinácia prírodom a jej cyklickými dejmi – trvalý kolobej zrodu a zániku, krehkosti a zároveň sily bytia. Svojou mal'bou sa snaží poukazovať na pominutelnosť prírody, jej odumieranie, ktoré však nesie zárodok ďalšieho rastu. Cielovo-vedomé zaznamenávanie výsekov krajiny, zvlášť pohľady na popadané lístie či zvädnuté kyticte, je v niečom mimoriadne dojímavé. Sústredená pozornosť, vnimavosť či citlivosť sú popri mimoriadnej koloristickej kvalite piliere Vrbovskej mal'by.

Finálová mal'ba *Vyjst' na svetlo* (2021) zobrazuje moment, keď na kvet dopadá svetlo a ocítia sa tak

na pomyselnom „výslní“. Zároveň tak znázorňuje „prekonanie (prerastenie) tmy“, ktoré je pre autorku symbolickou pripomienkou našej vnútornej sily a odvahy, ako protipól voči strachu alebo pochybnostiam. Autorka si vyberá „obyčajné“ prírodné scenérie, ktoré ostávajú ľudskému oku často skryté, no maliarskym zobrazením im dodáva ďalšie, hlbšie významy. Motívy

nachádzajú vo svojom okolí – pri prechádzkach v prírode, ale aj „náhodne“, v bežnom živote. Východiskom sa stáva zozbieraný materiál (kvety, lístie, vetvičky), ale aj vlastné fotografie. Vrbovskej mal'ba si tak stále zachováva určitý dokumentárny charakter. Po formálnej stránke pracuje prostredníctvom metódy mimetického zobrazenia, avšak škála jednotlivých maliarskych prístupov je v jej prípade široká – od realistického zobrazenia až po takmer abstraktnú polohu. Dôležité je pre ňu skúmanie vlastných maliarskych možností a limitov. Aj preto kombinuje olejomal'bu s novými technikami – používa airbrush, rozostrenie alebo zmenu farebnej tonality. Jej hlavným cieľom je nasmerovať diváka k pozornosti (k prírode), spomaleniu, citlivosti voči svetu, ale aj k sebe samému.

From 2013 to 2017 she studied in Prof. L. Hološka's Studio of Classical Painting Disciplines at the Academy of Arts in Banská Bystrica. Subsequently, in 2018 – 19, she acquired a Master's Degree in Dozent R. Podoba's Open Painting Studio. In 2016 she completed a study stay at Západočeská univerzita in Pilsen (Ladislav Sutnar Faculty of Design and Arts), in Aleš Ogoun's Painting Studio. She has twice been a finalist in the Painting Competition, in 2018 and 2023.

Dušana Vrbovská's work discloses her special preoccupation and devotion to a clearly defined programme. This is premised primarily on the need to observe and examine the surrounding world, beginning from a fascination with Nature and its cyclical processes: the enduring round of birth and disappearance, the fragility and at the same time strength of being.

With her painting she seeks to highlight the transience of Nature and its expiry, which however carries the germ of further growth. There is something extraordinarily moving about her purposeful recording of sections of landscape, in particular the views of fallen leaves or withered bouquets. Concentrated observation, perceptiveness, sensitivity: alongside her outstanding colourist quality, those are the pillars of Vrbovská's painting.

Her final entry *To Come to Light* (2021) portrays a moment when the light falls on a flower, which thereby finds itself in an imaginary “place in the sun”. At the same time, it illustrates “the overcoming (outgrowing) of darkness”, which for the artist is symbolically a comment on our inner strength and courage, as an opposite pole to fears and doubts. Vrbovská chooses “ordinary” natural scenes which remain frequently hidden from the human eye, but by her painterly portrayal she gives them further, deeper meanings. She finds motifs in her surroundings, while walking in the countryside, or even “randomly” in ordinary life. Collected materials (flowers, leaves, twigs) serve as a starting point, and so do the photographs that she takes. Vrbovská's painting thus always retains a certain documentary character. On the formal side, she uses a method of mimetic portrayal, but in her case the scale of individual painterly procedures is broad, from realistic portrayal to an almost abstract register. For her it is important to examine her own painterly potential and limits. Partly for this reason, she combines oil painting with new techniques, using airbrush, defocusing, and changes of colour tonality. Her main aim is to steer the viewer towards paying attention (to Nature), slowing down, being sensitive to the world and to oneself also.

DUŠANA VRBOVSKÁ
VYJSŤ NA SVETLO
AKRYL A OLEJ NA PLÁTNE
80 × 118 CM
2021

DUŠANA VRBOVSKÁ
TO COME TO LIGHT
ACRYLIC, OIL ON CANVAS
80 × 118 CM
2021

MICHAL NOVOTNÝ (Česká republika/Czech republic)
kurátor a kritik umenia/art curator and art critic

Michal Novotný študoval dejiny umenia, filozofiu a antropológiu na Karlovej univerzite v Prahe. Specializuje sa na súčasné umenie a v priebehu rokov sa úspešne etaboval na medzinárodnej umeleckej scéne. Od roku 2019 je riaditeľom zberky moderného a súčasného umenia Národnej galérie Praha. Predtým bol v období 2011 – 2018 riaditeľom pražského Centra pro současné umění FUTURA a súčasne v rokoch 2016 – 2018 ideovým dramaturgom a externým kurátorom v Městské galerii Plato v Ostrave. Zúčastnil sa početných výskumných a rezidenčných pobytov v renomovaných medzinárodných inštitúciach. Medzi jeho výrazné nezávislé výstavné projekty patrí séria skupinových výstav Orient (Riga, Brusel, Krakov, 2018), Orient2 (Kunsthalle Bratislava, 2019), Orient V (GHMP, Praha, 2019), ako aj projekt Harun Farocki/Zbyněk Baladrán (2015), vďaka ktorému ho medzinárodná platforma Artsy zaradila na zozonam dvadsiatich najvplyvnejších európskych kurátorov mladej generácie. Popri kurátorskej činnosti pravidelne publikuje a venuje sa písaniu kritických textov o súčasnom umení. Je držiteľom Ceny Véry Jirousové v kategórii Etablovaný kritik (2016). Publikuje v časopisoch Art & Antiques, Flash Art International, Labyrint, Fotograf, Flash Art CZ/SK a na internetovej platforme Artalk.

Michal Novotný studied art history, philosophy and anthropology at the Charles University in Prague. He specializes in contemporary art and has over the years successfully established himself on the international art scene. Since 2019 he has been the Director of the Modern and Contemporary Art Collection of the National Gallery Prague. Prior to that, he was the director of the Prague Centre for Contemporary Art FUTURA from 2011 to 2018, and at the same time, from 2016 to 2018, he was the ideological dramaturg and external curator at the Plato City Gallery in Ostrava. He has participated in numerous research projects and residencies at renowned international institutions. His significant independent exhibition projects include the Orient series of group exhibitions (Riga, Brussels, Krakow, 2018), Orient2 (Kunsthalle Bratislava, 2019), Orient V (GHMP, Prague, 2019), as well as the Harun Farocki/Zbyněk Baladrán project (2015), thanks to which the international platform Artsy included him in the list of the twenty most influential European curators of the young generation. In addition to his curatorial work, he regularly publishes and writes critical texts on contemporary art. He is the holder of the Véra Jirousová Award in the category of Established Critic (2016). He publishes in the magazines Art & Antiques, Flash Art International, Labyrinth, Fotograf, Flash Art CZ/SK and on the online platform Artalk.

IVANA MONCOĽOVÁ (Slovensko/Slovakia)
historička umenia, kritička, teoretička a kurátorka/art historian, critic, theorist and curator

Dejiny umenia a kultúry študovala na Trnavskej univerzite a doktorandské štúdium zavŕšila v roku 2016 na Vysokej škole výtvarných umení v Bratislave na tému Premeny umeleckého autorstva. O vizuálnom umení pravidelne publikuje v odborných, ako aj v masových médiách. Venuje sa vlastným kurátoriským, výstavným a edičným projektom. Kurátoriský pripravila viaceru výstav súčasných autorov (monografické projekty Jana Farmanová, Mária Machatová, Silvia Krivošiková, Ras, ale aj početné skupinové výstavy). Momentálne pripravuje príerezovú výstavu Ľudovít Hološku: Denník koloristu, ktorá sa bude konať na jeseň 2023 v galérii J. Mudrocha v Senici. Venuje sa poradenstvu v investičiach do umenia pod značkou Moncolova Artadvisor. Je editorkou niekol'kych autorských katalógov súčasných umelcov. Prvú prehľadovú monografiu Radovana Čerevku (2019) a monografiu Silvie Krivošikovej (2019) vydala pod svojou vydavateľskou značkou Moncolova Editions. Pedagogicky pôsobí od roku 2017 na Akadémii umení v Banskej Bystrici.

She studied History of Art and Culture at the University of Trnava and completed her doctoral studies in 2016 at the Academy of Fine Arts in Bratislava on the topic of Transformations of Artistic Authorship. She regularly publishes about visual art in both professional and mass media. She is engaged in her own curatorial, exhibition and editorial projects. She has curated several exhibitions of contemporary artists (monographic projects by Jana Farmanová, Mária Machatová, Silvia Krivošiková, Ras, as well as numerous group exhibitions). She is currently preparing a cross-sectional exhibition of Ľudovít Hološka: The Diary of a Colourist, which will be held in autumn 2023 at the J. Mudroch Gallery in Senica. She is an art investment consultant under the Moncolova Artadvisor brand. She is the editor of several author catalogues of contemporary artists. She published her first overview monograph by Radovan Čerevka (2019) and a monograph by Silvia Krivošiková (2019) under her publishing label Moncolova Editions. She has been teaching at the Academy of Arts in Banska Bystrica since 2017.

HANA OSTAN OŽBOLT (Rakúska-Slovinsko/Austria-Slovenia)
historička umenia, nezávislá kurátorka a pedagogička/art historian, independent curator and pedagogue

Hana Ostan Ožbolt pôvodne študovala komparatívnu literatúru a nemecký jazyk na Humboldtovej univerzite v Berlíne, avšak v rokoch 2014 – 2016 pokračovala v štúdiu na School for Curators and Critics of Contemporary Art (SCCA, Ljubljana). Následne v roku 2019 absolvovala štúdium dejín umenia a jej diplomová práca Trienále súčasného (slovinščinového) umenia bola nominovaná na Peršenovu cenu Ljubljaninej univerzity. V roku 2020 získala Cenu Rajka Nahtigala, najvyššie ocenenie Filozofickej fakulty. Od roku 2018 pracovala pre Centrum moderného umenia a nadáciu ULAY a v rokoch 2019 – 2023 bola jej riaditeľkou. Pravidelne publikuje a prispieva do časopisu Artforum. V súčasnosti pôsobí ako hostujúca profesorka na dieAngewandte – Universität für angewandte Kunst vo Viedni. Venuje sa súčasnému umeniu – pracuje pre súkromné galérie, ale aj v neziskovom sektore. Ako kurátorka a spolukurátorka realizovala množstvo výstavných projektov.

Hana Ostan Ožbolt originally studied Comparative literature and German language at the Humboldt University in Berlin but continued her studies at the School for Curators and Critics of Contemporary Art (SCCA, Ljubljana) from 2014 to 2016. Subsequently, she graduated in Art History in 2019 and her thesis Triennial of Contemporary (Slovenian) Art was nominated for the Peršena Prize of the University of Ljubljana. In 2020 she received the Rajk Nahtigal Prize, the highest award of the Philosophy Faculty. Since 2018, she has been working for the Centre for Modern Art and ULAY Foundation and was its director from 2019 to 2023. She regularly publishes and contributes to the magazine Artforum. Currently she is a guest professor at the university dieAngewandte – Universität für angewandte Kunst in Vienna. She works in contemporary art – for private galleries, but also in the non-profit sector. She has worked on numerous exhibition projects as a curator and co-curator.

Jaime Valero je úspešným predstaviteľom súčasného výtvarného umenia Španielskeho kráľovstva. Vo svojej tvorbe sa sústredí na figurálne mal'bu. Hoci sa prednostne orientuje na realistické zobrazenie, jeho hlavnou ambíciou je trvalé hľadanie hraníc média a ich vedomé prekračovanie, a to na úrovni techník, námetu, ako aj prevedenia. Mal'ba je pre neho v prvom rade spôsob, ako znova vytvoriť a interpretať realitu. Valero neustále zvažuje, čo samotný „obraz“ potrebuje – pridáva drobné detaily, vrství prie-hľadné lazúry, preciže odtiene. Finálnym výsledkom je mal'ba nabitá informáciami, potvrzujúca pozorovacie schopnosti umelca. Ako zdroj inšpirácie okrem klasíkov mal'by (Velazquez, Viola, Richter) uvádzá prehliadanie internetu – zvlášť sledovanie aktuálneho smerovania umelcov ako Jenny Saville, Anselm Kiefer, Julio Vaquero, Antonio López a iných. V roku 1991 absolvoval štúdium výtvarného umenia na Universidad Complutense de Madrid. Jeho diela sú zastúpené vo verejných, korporatívnych i súkromých zbierkach, napríklad v Európskom múzeu moderného umenia (MEAM) v Barcelone, v zbierkach španielskej kráľovskej rodiny i v zbierkach svetových korporácií. Vystavuje po celom svete, aktuálne najmä v USA, Mexiku, Spojenom kráľovstve, Grécku a Holandsku.

Jaime Valero is a successful representative of contemporary art in the Kingdom of Spain. His work focuses on figurative painting. Although his preference is for realistic representation, his main ambition is the constant search for the limits of the medium and the conscious crossing of them, both at the level of technique, subject matter and execution. For him, painting is first and foremost a way to re-create and reinterpret reality. Valero is constantly considering what the “painting” itself needs – adding small details, layering transparent glazes, refining shades. The final result is a painting packed with information, confirming the artist's powers of observation. In addition to the classics of painting (Velazquez, Viola, Richter), he cites browsing the internet as a source of inspiration – especially following the current direction of artists such as Jenny Saville, Anselm Kiefer, Julio Vaquero, Antonio López and others. In 1991 he graduated in Fine Arts from the Universidad Complutense de Madrid. His works are represented in public, corporate and private collections, such as the European Museum of Modern Art (MEAM) in Barcelona, the collections of the Spanish Royal Family and the collections of global corporations. He has exhibited all over the world, currently mainly in the USA, Mexico, the United Kingdom, Greece and the Netherlands.

JURY

Odborná spolupracovníčka
Expert co-worker

NINA GAŽOVIČOVÁ (Slovensko/Slovakia)
historička umenia, kurátorka, licitátorka/art historian,
curator, auctioneer

She specialises in contemporary art, history and theory of the art market. Besides her work for an auction house, she regularly publishes texts and engages in organisational and curatorial preparation of exhibitions and edition titles. Since 2016 she has been an expert co-worker with VUB Foundation in preparing the Painting Competition, composing texts for the accompanying catalogue, and installing the exhibition of the finalists' works.

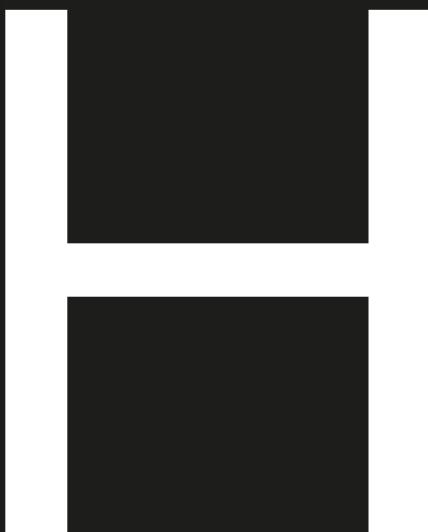
Špecializuje sa na súčasné umenie, dejiny a teóriu trhu s umením. Popri práci v aukčnej spoločnosti pravidelne publikuje, venuje sa organizačnej a kurátorskej príprave výstav a edičných titulov. Od roku 2016 odborne spolupracuje s Nadáciou VÚB pri príprave súťaže Mal'ba, pripravuje textové podklady pre sprievodný katalóg a inštaluje výstavu finalistov.

MAĽBA 2023

ZUZANA BADINKOVÁ	06
BARBORA DURAJOVÁ	08
JURAJ ĎURIŠ	10
OSKAR FELBER	12
PAULÍNA GAJEROVÁ	14
ALEXANDRA HREHOVÁ	16
DAJANA HROŠŠOVÁ	18
MONIKA HURAJOVÁ	20
DÁVID JAVORSKÝ	22

KRISTÍNA KANDRIKOVÁ	24
SAMUEL KOLLÁRIK	26
DOMINIKA KOVÁČIKOVÁ	28
RICHARD MARCO	30
IVANA MOJŠOVÁ	32
MIROSLAV SANDANUS	34
DOMINIKA ŠKORVÁNEKOVÁ	36
ANNA ŠTEFANOVIČOVÁ	38
MICHAELA ŠURANSKÁ	40
HELEN TÓTH	42
DUŠANA VRBOVSKÁ	44

„Kresba z mojich záujmov nikdy
neustúpila. Milujem čiaru.
Nech je hocikde.“

*“I have never lost interest in drawing.
I love the line, wherever it is.”*

— PALO MACHO, 2017

GALÉRIA NEDBALKA

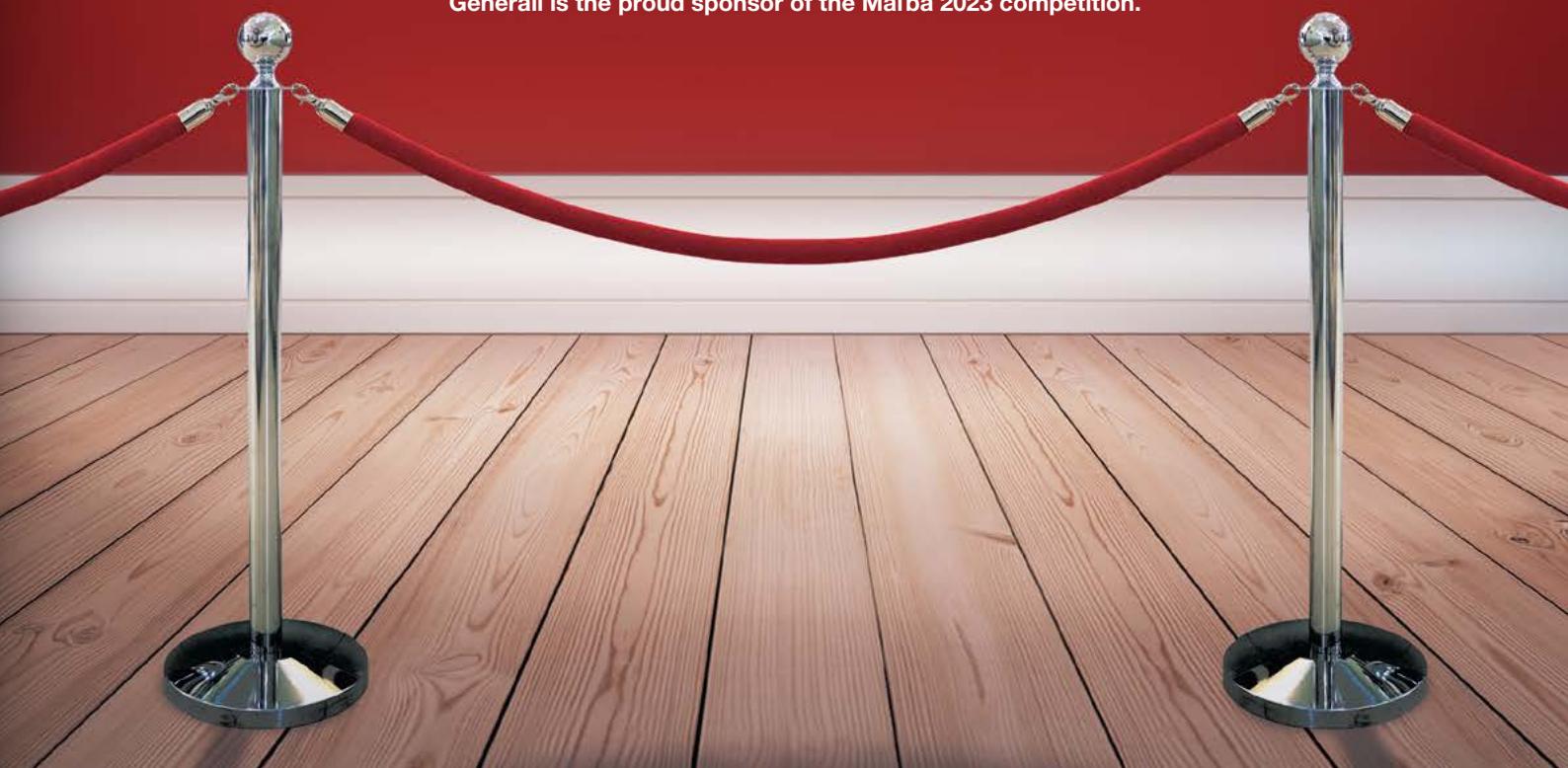
WWW.NEDBALKA.SK

Aby umenie **nezmizlo** zo sveta.
So the art **doesn't vanish** from the world.

Generali je hrdým sponzorom súťaže Maľba 2023.
Generali is the proud sponsor of the Maľba 2023 competition.

KONCEPCIA KATALÓGU NADÁCIA VÚB
 ODBORNÁ SPOLUPRÁCA NINA GAŽOVIČOVÁ
 PROFILY UMELCOV NINA GAŽOVIČOVÁ

(ŽIVOTOPISNÉ DÁTA BOLI SPRACOVANÉ
 NA ZÁKLADE PODKLADOV OD AUTOROV)

FOTOGRAFIE ARCHÍV AUTOROV
 PREKLAD JOHN MINAHANE
 GRAFICKÝ DIZAJN MATEJ VOJTUŠ
 TLAČ PROTISK, S. R. O.
 VYDALA NADÁCIA VÚB

KATALÓG VYCHÁDZA K VÝSTAVE MAL'BA 2023 –
 CENA NADÁCIE VÚB ZA MALIARSKE DIELO PRE MLADÝCH
 UMELCOV, KTORÁ SA KONÁ V GALÉRII NEDBALKA
 V BRATISLAVE OD 22. SEPTEMBRA DO 22. OKTÓBRA 2023.

PUBLIKÁCIA JE NEPREDAJNÁ.

NADÁCIA VÚB,
 MLYNSKÉ NIVY 1, 829 90 BRATISLAVA
WWW.NADACIAVUB.SK
WWW.MALBAROKA.SK

 NADÁCIA VÚB

CATALOGUE CONCEPT
 EXPERT CO-WORKER
 PROFILES OF THE ARTISTS

(USING BIOGRAPHICAL DATA
 SUPPLIED BY ARTISTS)

PHOTOGRAPHS
 TRANSLATION
 DESIGN AND LAYOUT
 PRINTING
 PUBLISHED BY

VUB FOUNDATION
 NINA GAŽOVIČOVÁ
 NINA GAŽOVIČOVÁ

PROPERTY OF ARTISTS
 JOHN MINAHANE
 MATEJ VOJTUŠ
 TISKÁRNA PROTISK, S. R. O.
 VUB FOUNDATION

THIS CATALOGUE APPEARS WITH THE EXHIBITION PAINTING
 2023 – VUB FOUNDATION PRIZE FOR A WORK OF PAINTING BY
 YOUNG ARTISTS, WHICH IS HELD IN THE NEDBALKA GALLERY IN
 BRATISLAVA FROM SEPTEMBER 22 TO OCTOBER 28, 2023.

THIS PUBLICATION IS NOT FOR SALE.

VUB FOUNDATION,
 MLYNSKÉ NIVY 1, 829 90 BRATISLAVA
WWW.NADACIAVUB.SK
WWW.MALBAROKA.SK

MAL'
 BA
 A3

**Zuzana Badinková
Barbora Durajová
Juraj Ďuriš
Oskar Felber**

**Paulína Gajerová
Alexandra Hrehová
Dajana Hroššová
Monika Hurajová
Dávid Javorský
Kristína Kandriková
Samuel Kollárik
Dominika Kováčiková
Richard Marco**

**Ivana Mojšová
Miroslav Sandanus
Dominika Škorváneková
Anna Štefanovičová
Michaela Šuranská
Helen Tóth
Dušana Vrbovská**